

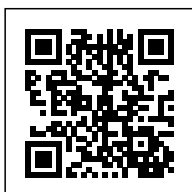

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VI. volební období

999/0

**Vládní návrh zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona
č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších
předpisů**

Zástupce předkladatele: ministr životního prostředí
Doručeno poslancům: 24. dubna 2013 v 16:27

V l á d n í n á v r h

ZÁKON

ze dne.....2013,

o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ NÁRODNÍ PARK ŠUMAVA

§ 1

Předmět a cíle ochrany

(1) K zachování mimořádných přírodních hodnot v nejcennější části Šumavy se vyhlašuje Národní park Šumava (dále jen „národní park“)¹⁾.

(2) Předmětem ochrany jsou ekosystémy ve všech přirozených vývojových stádiích a fázích, volně žijící živočichové, planě rostoucí rostliny a vysoká rozmanitost živé i neživé přírody, jakož i populace zvláště chráněných a pro Šumavu typických druhů rostlin a živočichů.

(3) Cílem ochrany národního parku je zachování a obnova ekosystémů, zejména jejich přirozené biologické rozmanitosti, ekologické stability, struktury a funkcí, jakož i zachování, zlepšení nebo obnova příznivého stavu stanovišť a druhů rostlin a živočichů.

(4) Cílem ochrany přírody a krajiny v národním parku je rovněž zachování příznivého stavu ekosystémů, jejichž existence byla podmíněna činností člověka. Cílem ochrany kulturní krajiny je zachování a zlepšení tradičních estetických hodnot krajiny a jejího typického vzhledu.

(5) Posláním národního parku je rovněž využití území národního parku k turistice, rekreaci, vědeckému výzkumu a výchově, a to při zachování cílů a předmětu ochrany národního parku podle odstavců 1 až 4, jakož i k udržitelnému rozvoji územních samosprávných celků.

§ 2

Vymezení národního parku

(1) Národní park se rozkládá na části území Jihočeského kraje a Plzeňského kraje. Územní vymezení národního parku je uvedeno v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(2) Orientační grafické znázornění území národního parku je uvedeno v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Základní mapa, v níž je zakresleno území národního parku v měřítku

¹⁾ § 15 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

1 : 10 000, je uložena na Ministerstvu životního prostředí (dále jen „ministerstvo“), mapy z ní odvozené jsou uloženy na obecních úřadech obcí a krajských úřadech krajů, na jejichž území se národní park rozkládá, na Správě a na příslušných katastrálních úřadech²⁾.

§ 3

Správa národního parku

(1) Zřizuje se Správa národního parku Šumava (dále jen „Správa“) se sídlem ve Vimperku jako státní příspěvková organizace, funkci jejího zřizovatele plní ministerstvo.

(2) V čele Správy stojí ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr životního prostředí.

(3) Správa vykonává na území národního parku působnost stanovenou tímto zákonem a zákonem upravujícím ochranu přírody a krajiny.

§ 4

Členění národního parku do zón ochrany přírody

(1) Území národního parku se dělí do tří zón odstupňované ochrany přírody (dále jen „zóna“), které se označují číslly I až III. Orientační grafické znázornění zón na území národního parku, včetně území I. zón, je uvedeno v příloze č. 3 k tomuto zákonu. Vyznačení hranic zón na podkladě katastrální mapy v měřítku 1 : 2 000, včetně elektronické podoby a na podkladě Základní mapy České republiky v měřítku 1 : 10 000, je uloženo v sídle Správy a v ústředním seznamu ochrany přírody³⁾.

(2) Do I. zóny se zařazují plošně rozsáhlá území s nejvýznamnějšími přírodními hodnotami, zejména přirozené nebo málo pozměněné ekosystémy schopné přirozených procesů a izolované jedinečné lokality s výskytem významných biotopů a chráněných druhů rostlin a živočichů, jejichž zachování v příznivém stavu je zpravidla vázáno na dlouhodobé nebo trvalé specifické způsoby péče. Činnosti, které je v jednotlivých územích I. zóny zakázáno provádět, jsou uvedeny v části A přílohy č. 4 k tomuto zákonu. Územní vymezení a rozsah činností uvedených v příloze č. 4 části A k tomuto zákonu se v rámci jednotlivých území I. zóny stanoví v plánu péče.

(3) Do II. zóny se zařazují území s významnými přírodními hodnotami s pozměněnými ekosystémy, vhodnými pro obnovu přirozených procesů nebo pro omezené, přírodě blízké a šetrné hospodaření a člení se na část II. A a část II. B.

(4) V části II. A zóny jsou vymezena území, která jsou vhodná pro obnovu přirozených procesů. Cílem ochrany je dosažení stavu, kdy ekosystémy svojí druhovou skladbou budou odpovídat přirozeným ekosystémům v dané poloze a zároveň získají schopnosti dalšího vývoje prostřednictvím přirozených procesů, aby se v budoucnu mohly zařadit do I. zóny. Harmonogram přechodu části II. A do I. zóny je uveden v příloze č. 5 k tomuto zákonu.

(5) V části II. B zóny jsou vymezena území trvale určená pro přírodě blízké a šetrné hospodaření.

²⁾ Zákon č. 359/1992 Sb., o zeměměřičských a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 42 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění zákona č. 218/2004 Sb.

Vyhláška č. 64/2011 Sb., o plánech péče, o podkladech k vyhlášení, evidenci a označování chráněných území.

(6) Část II. A zóny se dělí na území označené čísly 1, 2 a 3. Území označené číslem 1 je připravováno pro vstup do první zóny v časovém horizontu 15 let od účinnosti tohoto zákona, území označené číslem 2 je připravováno pro vstup do první zóny v časovém horizontu 30 let od účinnosti tohoto zákona, území označené číslem 3 je připravováno pro vstup do první zóny v časovém horizontu 45 let od účinnosti tohoto zákona.

(7) Do III. zóny se zařazují území se značně pozměněnými ekosystémy, využívané převážně pro hospodářské činnosti, turistiku, sport a rekreaci, jakož i zastavěné nebo zastavitelné území obcí, vyznačené v územně plánovací dokumentaci.

(8) Zakázané činnosti v zónách II. A, II. B a ve III. zóně jsou uvedeny v části B přílohy č. 4 k tomuto zákonu.

(9) Nové vymezení zón na základě změn v území podle odstavce 6 stanoví vláda nařízením. Vymezení zón na pozemcích, které nejsou ve vlastnictví státu, lze provést pouze postupem vymezeným § 40 odst. 2 zákona upravujícího ochranu přírody a krajiny.

§ 5

Bližší ochranné podmínky

(1) Na celém území národního parku je zakázáno ničit, poškozovat nebo měnit předměty ochrany, krajinu nebo její části. Zejména je zakázáno zasahovat do přirozeného vývoje vodních útvarů včetně rašelinišť, pramenišť a břehů ledovcových jezer a přirozených vodních toků a geologických a geomorfologických útvarů z jiných důvodů, než je ohrožení lidského života či zdraví nebo hrozící škoda značného rozsahu na majetku. Na pozemcích v národním parku náležejících do zemědělského půdního fondu je zakázáno používat postupy trvale zhoršující fyzikální vlastnosti půdy.

(2) Na území I. zóny je zakázáno skladovat pohonné hmoty a chemické přípravky.

(3) Na území I. zóny se neuplatní zákaz povolovat nové stavby podle zákona upravujícího ochranu přírody a krajiny, jde-li o stavby pro účely ochrany přírody, obrany státu a ochrany státních hranic, a drobné stavby pro pěší a cyklistickou turistiku, jako jsou povalové chodníky, stavby orientačních rozcestníků a tabulí a lehké přístřešky pro odpočinek a ochranu turistů před nepříznivým počasím.

(4) Na území zóny II. A je zakázáno:

- a) skladovat pohonné hmoty a chemické přípravky,
- b) umisťovat a povolovat stavby, s výjimkou staveb pro účely ochrany přírody, obrany státu a ochrany státních hranic, a dále drobných staveb pro pěší a cyklistickou turistiku, jako jsou povalové chodníky, stavby orientačních rozcestníků a tabulí a lehké přístřešky pro odpočinek a ochranu turistů před nepříznivým počasím,
- c) měnit současnou skladbu a druhy pozemků, nevyplývá-li změna z plánu péče o národní park,
- d) hnojit, používat kejdu, silážní šťávy a ostatní tekuté odpady.

(5) Na celém území národního parku lze jen s předchozím souhlasem Správy, nejedná-li se o činnosti zakázané v některých zónách podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu

a) zřizovat nové turistické cesty, cyklotrasy a cyklostezky, hipostezky, parkoviště, vyhlídky, mostky, lávky a jiná zařízení turistické infrastruktury, nebo tato zařízení odstraňovat,

- b) zřizovat lyžařské sjezdovky, vleky a vytyčovat zimní běžecké tratě,
- c) vydávat povolení ke geologickým pracím a průzkumům,
- d) provádět opravu a údržbu vodních toků a jiných vodních útvarů,
- e) provádět změny ve využití, skladbě a plochách druhů pozemků včetně krátkodobého rozorávání pozemků evidovaných jako travní porost.

§ 6

Vstup a pohyb osob na území národního parku

(1) Orientační grafické znázornění účelových komunikací, lesních dopravních cest a turistických tras na území národního parku je uvedeno v příloze č. 6 k tomuto zákonu. Vyznačení účelových komunikací, lesních dopravních cest a turistických tras na podkladě katastrální mapy v měřítku 1 : 2 000, včetně elektronické podoby a na podkladě Základní mapy České republiky v měřítku 1 : 10 000, je uloženo v sídle Správy. Turistické trasy pro pěší, cyklotrasy, lyžařské běžecké trasy a jezdecké stezky vyznačené se souhlasem Správy jsou veřejně přístupné. Nové vymezení účelových komunikací, lesních dopravních cest a turistických tras na území národního parku stanoví vláda nařízením.

(2) Na osoby, které vstupují mimo vyznačené cesty na území I. zóny z důvodu plnění pracovních nebo služebních povinností nebo z jiných důležitých důvodů, se nevztahuje zákaz stanovený v základních ochranných podmínkách národních parků. Tyto osoby mohou vstupovat mimo vyznačené cesty na území I. zóny se souhlasem Správy. Souhlas není třeba pro vstup vlastníků nebo nájemců dotčených pozemků a jejich zaměstnanců, základních a ostatních složek integrovaného záchranného systému⁴⁾ a zaměstnanců věcně a místně příslušných správních orgánů v rozsahu potřebném pro výkon jejich působnosti.

(3) Na osoby s trvalým pobytem v obcích na území národního parku se nevztahuje zákaz vstupovat na území I. zóny mimo cesty vyznačené se souhlasem orgánu ochrany přírody stanovený v základních ochranných podmínkách národních parků. Tyto osoby mohou volně vstupovat na území I. zóny, pokud svým vstupem nepoškodí dochovaný stav přírodního prostředí.

(4) Na osoby s trvalým pobytem v obcích na území národního parku, vlastníky nemovitostí a nájemce pozemků na území národního parku se nevztahuje zákaz vjíždět a setrvávat motorovými vozidly a obytnými přívěsy mimo silnice a místní komunikace a místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody stanovený v základních ochranných podmínkách národních parků. Tyto osoby mohou vjíždět a setrvávat motorovými vozidly a obytnými přívěsy na území národního parku mimo silnice a místní komunikace se souhlasem a v rozsahu stanoveném Správou.

(5) Pokud osoby uvedené v odstavcích 2 a 4 splňují podmínky pro vydání souhlasu, Správa jim místo písemného vyhotovení souhlasu vydá doklad o udělení souhlasu. Doklad o udělení souhlasu předloží osoby uvedené v odstavcích 2 a 4 pracovníkům Správy na vyžádání.

(6) Opatřením obecné povahy může správa vymezit části prvních zón, na které se nevztahuje zákaz vstupu mimo vyznačené cesty a stanovit v něm podmínky vstupu.

⁴⁾ § 4 zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

(7) Opatřením obecné povahy může Správa ve výjimečných případech a nejdéle na dobu 6 měsíců omezit vstup na území I. zón pro osoby s trvalým pobytem na území národního parku.

§ 7

Mimořádné události na území národního parku

(1) Správa se podílí na předcházení mimořádným událostem na území národního parku, zejména předcházení požárům, haváriím, úrazům a ztrátám orientace osob.

(2) Správa spolupracuje se základními a ostatními složkami integrovaného záchranného systému, s dotčenými správními orgány a obcemi při záchranných nebo likvidačních pracích při vzniku mimořádných událostí na území národního parku.

(3) Správa zřizuje Informační a strážní službu k plnění úkolů podle tohoto zákona a podle zákona upravujícího ochranu přírody a krajiny.

(4) V rámci opatření proti vzniku a šíření požáru Správa

a) zabezpečuje v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru opatření pro včasné zjištění požáru a proti jeho rozšíření pomocí hlídkové činnosti,

b) zpracovává operativně taktickou studii dokumentace zdolávání požáru⁵⁾, ve které vyhodnotí možnosti vzniku a šíření požáru, možnosti požárního zásahu a případné zřízení vlastní jednotky požární ochrany,

c) označuje a udržuje vodní zdroje k hašení požárů na území národního parku; zdroje požární vody a jejich počet musí vyhovovat potřebám požárního zásahu podle operativně taktické studie dokumentace zdolávání požáru,

d) označuje a udržuje síť účelových komunikací a lesních cest se zpevněným povrchem tak, aby bylo území výměry lesů rovnoměrně dosažitelné pro požární techniku a vedení požárního zásahu podle operativně taktické studie dokumentace, a

e) zpracovává operativní plán zdolávání požáru.

§ 8

Přechodná ustanovení

(1) Možnost asanace kůrovcem napadených zlomů, vývrátů nebo kůrovcem napadených stromů v částech I. zóny uvedených v příloze č. 4 části A k tomuto zákonu je časově omezena pouze do doby, kdy bude na celém území národního parku dosaženo základního stavu kůrovce⁶⁾.

(2) Dnem nabytí účinnosti nařízení vlády podle § 4 odst. 9 pozbývá platnosti vymezení zón uvedené v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

(3) Dnem nabytí účinnosti nařízení vlády podle § 6 odst. 1 pozbývá platnosti vymezení přístupných účelových komunikací, lesních dopravních cest a značených turistických tras uvedené v příloze č. 6 k tomuto zákonu.

⁵⁾ § 34 vyhlášky č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci).

⁶⁾ Vyhláška č. 101/1996 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o opatřeních k ochraně lesa a vzor služebního odznaku a vzor průkazu lesní strážce, ve znění pozdějších předpisů.

(4) Pozemky na území národního parku ve správě Státního pozemkového úřadu nacházející se ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v zastavěných územích a zastavitelných plochách podle územně plánovací dokumentace se bezúplatně převedou do vlastnictví obce, na jejímž katastrálním území se nacházejí, pokud o převedení obec do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona požádá.

(5) Dosavadní státní příspěvková organizace Správa Národního parku Šumava a Chráněné krajinné oblasti Šumava zřízená podle dosavadních právních předpisů se počínaje dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považuje za Správu zřízenou tímto zákonem.

(6) Správní řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

ČÁST DRUHÁ

ZMĚNA ZÁKONA O OCHRANĚ PŘÍRODY A KRAJINY

§ 9

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 289/1995 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 3/1997 Sb., zákona č. 16/1997 Sb., zákona č. 123/1998 Sb., zákona č. 161/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 100/2004 Sb., zákona č. 168/2004 Sb., zákona č. 218/2004 Sb., zákona č. 387/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 222/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 167/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 349/2009 Sb. zákona č. 381/2009 Sb. a zákona č. 350/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 17 odst. 2 větě první se slovo „obcemi“ nahrazuje slovy „krají a obcemi, pokud nejsou vymezeny v zákoně o národním parku nebo v nařízení vlády“.

2. § 20 včetně nadpisu zní:

„§ 20

Rada národního parku

(1) Rada národního parku (dále jen „rada“) je iniciativní a konzultační orgán správy národního parku, který projednává a posuzuje všechny důležité dokumenty ochrany a řízení národního parku a jeho ochranného pásma. Rada projednává návrh

- a) opatření obecné povahy vydávaných správou národního parku,
- b) členění území národního parku do zón ochrany přírody,
- c) plánu péče,
- d) způsobu péče o les,
- e) vymezení a vyznačení cestní sítě na území národního parku,
- f) rozpočtu správy národního parku na běžný rok,
- g) zprávy o hospodaření,

h) investičního plánu správy národního parku na běžný rok a informace o jeho průběžném plnění, a

i) ostatních záležitostí, o jejichž projednání požádá ředitel správy národního parku nebo ministr životního prostředí.

(2) Členy rady jsou zástupci obcí a krajů a v horských oblastech zástupci Horské služby, na jejichž území se národní park a jeho ochranné pásmo rozkládá, zástupci nejvýznamnějších právnických a fyzických osob s podnikatelskou činností na území národního parku, zejména z oblasti lesnictví, zemědělství, obchodu a cestovního ruchu, odborníci z univerzit a z dalších vědeckých a odborných pracovišť a zástupci Ministerstva životního prostředí, popřípadě jiných orgánů státní správy. Členy rady jmenuje a odvolává ředitel správy národního parku. Členství v radě je čestné.

(3) Rada ze svého středu volí předsedu, který jedná jménem rady. Jednání rady se koná nejméně dvakrát za rok.

(4) Před schválením zón národního parku, návštěvního řádu a plánu péče o národní park je správa národního parku povinna dohodnout návrh těchto dokumentů se zástupci obcí a krajů, jmenovanými do rady podle odstavce 2.

(5) Nedojde-li k dohodě podle odstavce 4, předloží rada rozpor se svým stanoviskem k rozhodnutí Ministerstvu životního prostředí.“

3. V příloze v řádce „Správa Národního parku Šumava“ ve sloupci „Zřizovací právní předpis národního parku“ se slova „nařízení vlády ČR č. 163/1991 Sb.“ nahrazují slovy „zákon č. .../2013 Sb.“.

ČÁST TŘETÍ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 10

Zrušovací ustanovení

Nařízení vlády České republiky č. 163/1991 Sb., kterým se zřizuje Národní park Šumava a stanoví podmínky jeho ochrany, se zrušuje.

§ 11

Účinnost

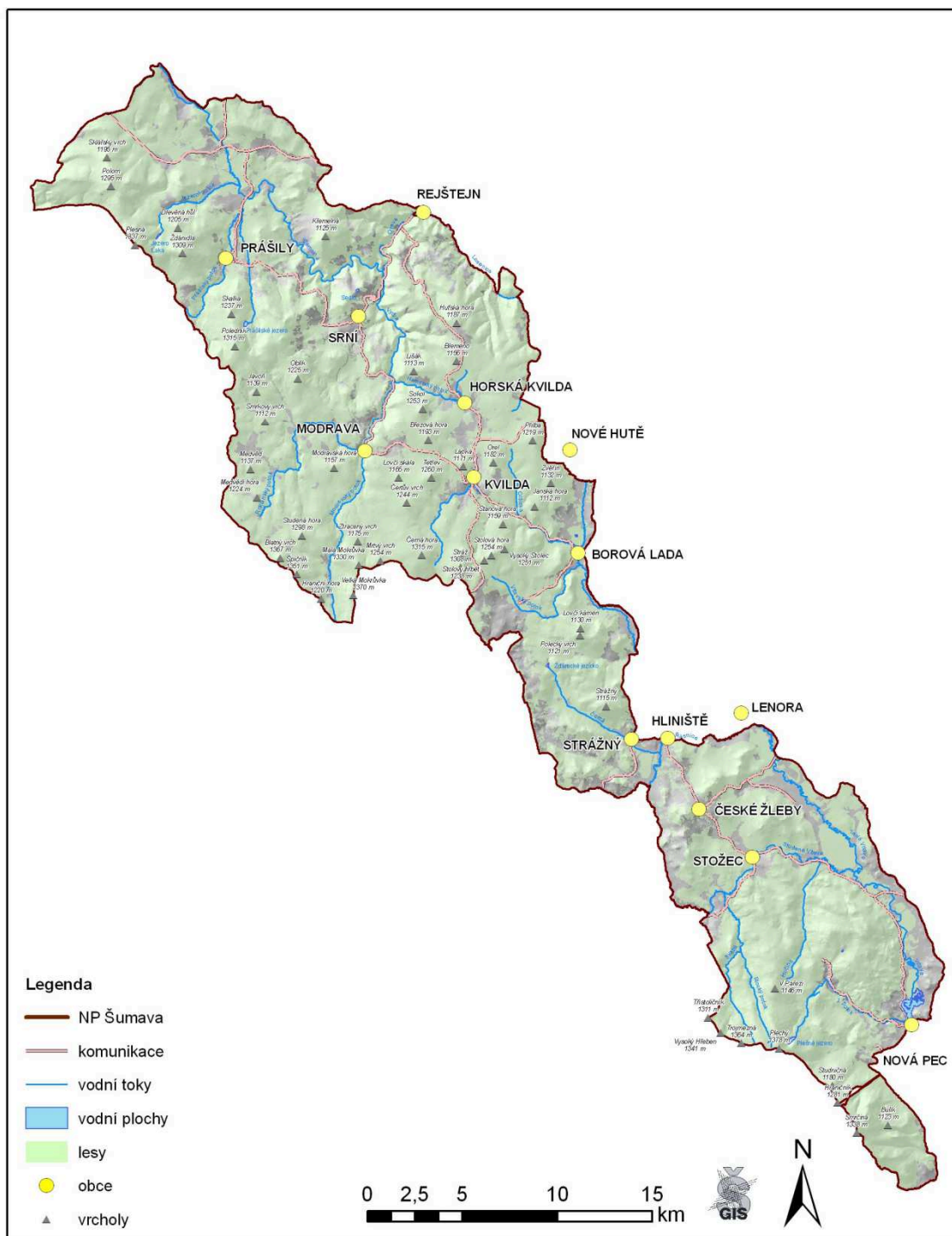
Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

Územní vymezení národního parku

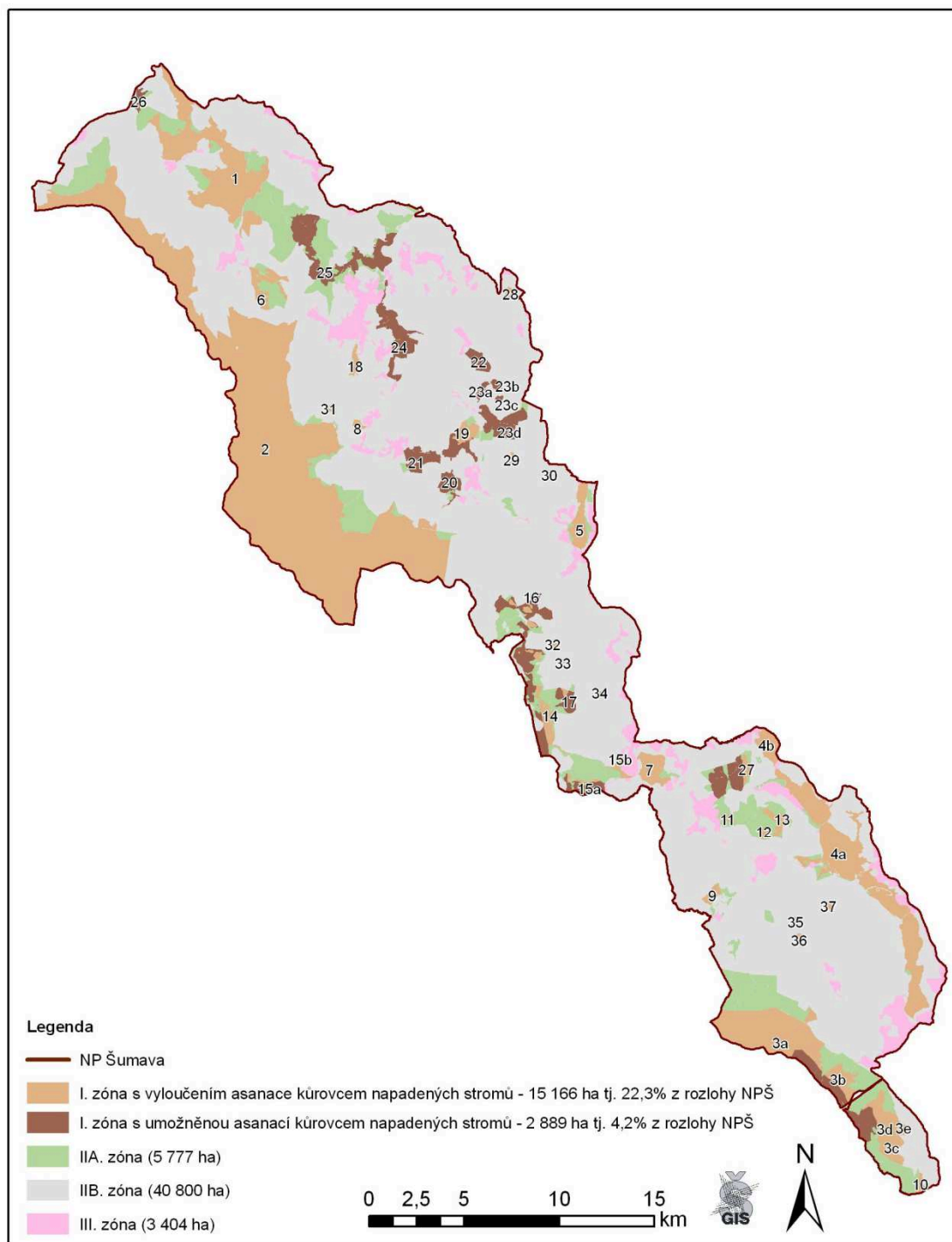
Popis hranice Národního parku Šumava:

Vnitrozemská hranice národního parku vychází od státní hranice u mezníku 4/11 po cestě ve Ferdinandovském údolí a v Debrníku se stáčí k rozcestí u kóty 804. Dále pokračuje severovýchodním směrem po okraji lesa a po lesních cestách přes kóty 933 a 923 k mostu přes potok, vrací se na kótu 882 a na kótě 828 vyúsťuje na silnici Želená Ruda - Klatovy, kterou sleduje až na rozcestí Starý Brunst. Zde odbočuje po silnici na Zhůří a dále přes křižovatku silnic nad Keplí probíhá po zpevněné cestě na Poustku, Busil a ke Schöpfrovu dvoru. Zde odbočuje na lesní cestu na Karlov a na Dobrou Vodu. Z Dobré Vody pokračuje po lesní silnici na Velký Babylon a odtud po lesní cestě přes Klášterský mlýn do Rejštejna. Z Rejštejna probíhá hranice národního parku po říčce Losenici až k odbočce na Červenou, po této odbočce do Červené a odtud po lesních cestách přes kótu 844 obchází rezervaci Obří zámek. U mostu pod Popelnou se vrací na Losenici a probíhá po ní až na Zlatou studni. Odtud po lesní cestě na kótu 1141 a dále až na silnici Kvilda - Vimperk, po této silnici pokračuje několik set metrů k severu a odbočuje na lesní cestu pod vrcholem Přílby; od kóty 1131 sleduje okraj lesa až ke kótě 955 pod Novými Hutěmi, kde se napojuje na silnici Nové Hutě - Borová Lada. Přes Borová Lada odbočuje na silnici do Horní Vltavice a probíhá po ní až k mostu přes Vltavu na Polce. Z Polky vede hranice národního parku přes brod a kóty 933 a 842 po zpevněné lesní cestě do Strážného, odtud po silnici na Hliniště, kde přechází na říčku Rasnici a po ní pokračuje až k soutoku s Vltavou. Dále probíhá po Vltavě až k železničnímu přejezdu u Velké Nivy. Odtud je hranice vedena po železniční trati k Volarům, přechází na Luční potok, po něm obchází Volary a v místě překřížení Volarského potoka se silnicí se napojuje na silnici Volary - Želnavu, po níž probíhá až do Želnavy a pokračuje stále po silnici do Bělé a Nové Pece. Za Novou Pecí se napojuje na cestu sledující Schwarzenberský kanál a vede přes Klápu na Zadní Zvonkovou. Po cestě k bývalé celnici pak končí na hranicích s Rakouskem u mezníku 1/34. Odtud kopíruje státní hranici s Rakouskem přes vrchol Smrčiny až 50 m před hraniční kámen 1/16, kde se stáčí kolmo doprava do vnitrozemí - po cca 2,5 km protíná lesní cestu Chornice u tzv. Nývltova mostu a pokračuje dolů z kopce až na signálku nad Schwarzenberským kanálem po ní jde asi 50 m vlevo k vodárně bývalé roty Klápa a zpět do kopce ke státní hranici rovnoběžně v 50-ti metrovém odstupu od hranice NP, která vede od státní hranice dolů. Po přímce vychází na státní hranici na vrcholu Hraničníku. Po státní hranici s Rakouskem a od Trojmezí se SRN až po hraniční kámen 4/11 ve Ferdinandově údolí u

Grafické znázornění území národního parku

Orientační grafické znázornění zón na území národního parku

Část A – činnosti zakázané v jednotlivých územích I. zóny

Číslo území 1. zóny:	1	2	3a	3b-c	3d-e	4(a-b)	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15a	15b	16	17	18	19	20	21	22a	22b	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	
Činnosti:																																										
Asanace kůrovcem napadených zlomů, vývrátů nebo kůrovcem napadených stromů (ručním oloupáním kůry včetně loupání stromů nastojato) s ponecháním veškeré hmoty na místě	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			X										X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Asanace kůrovcem napadených zlomů, vývrátů nebo kůrovcem napadených stromů s ponecháním veškeré hmoty na místě (ručním oloupáním kůry včetně loupání stromů nastojato) - pouze v ochranném pásmu státní hranice	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Ochrana proti zvěři, oplůtky po omezenou dobu	X			X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Revitalizace vodního režimu			X	X	X							X	X	X	X																X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Speciální management na bezlesí		X	X	X	X								X	X	X					X		X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
likvidace invazních druhů			X	X	X					X	X	X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Management zvěře odlovem			X				X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X	X				X		X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Údržba stávajících značených tras							X	X	X	X	X	X	X		X	X					X	X	X	X	X	X				X	X		X	X	X	X	X	X				
Vodní sporty	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Údržba části stávající čestní sítě dle plánu péče							X	X	X	X	X	X	X	X	X	X					X		X		X	X				X	X											
Odstranění nebezpečných stromů podél značených cest							X	X	X	X	X	X	X		X	X	X				X	X	X		X	X				X	X											

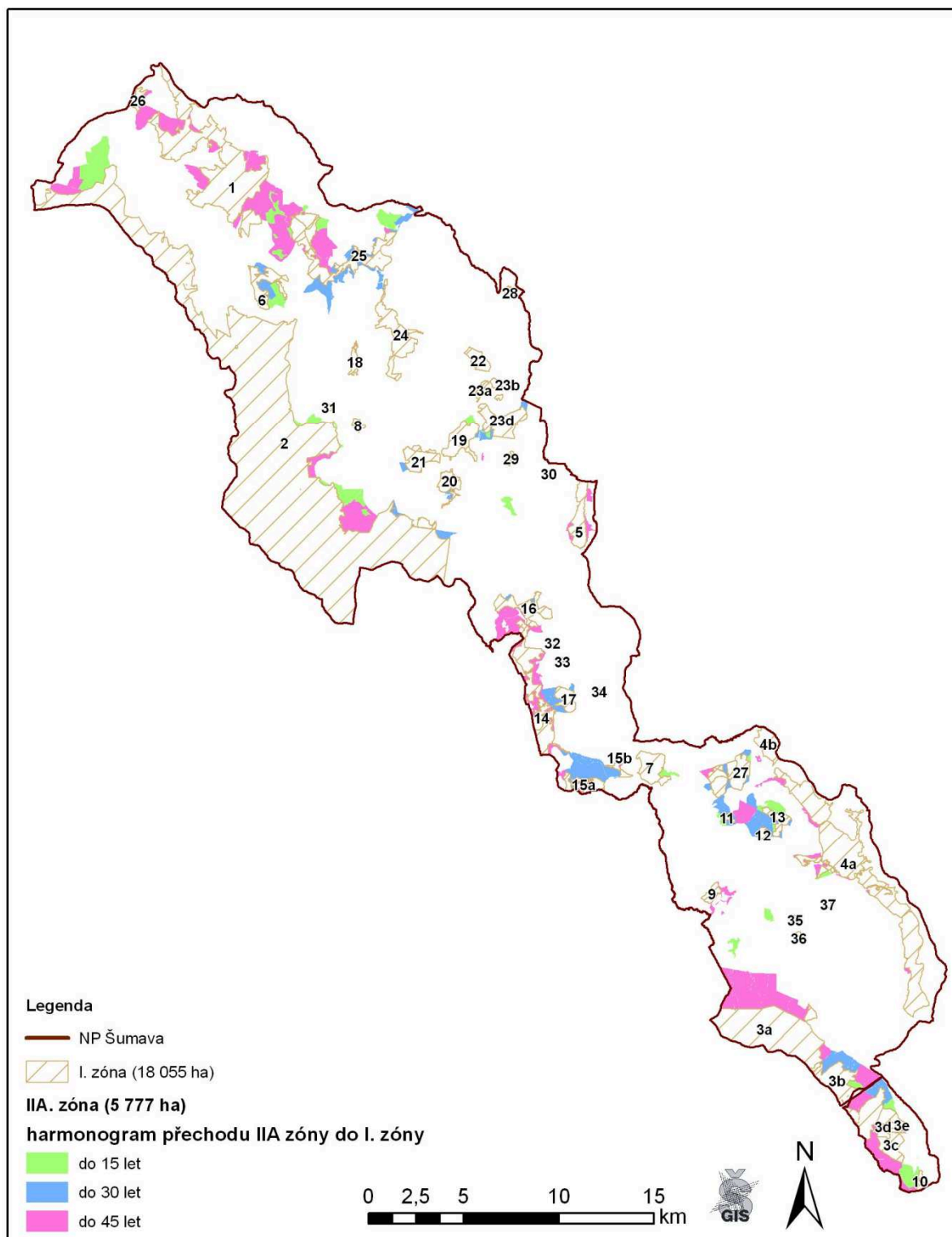
x - zakázané činnosti

Část B – činnosti zakázané ve II. a III. zóně

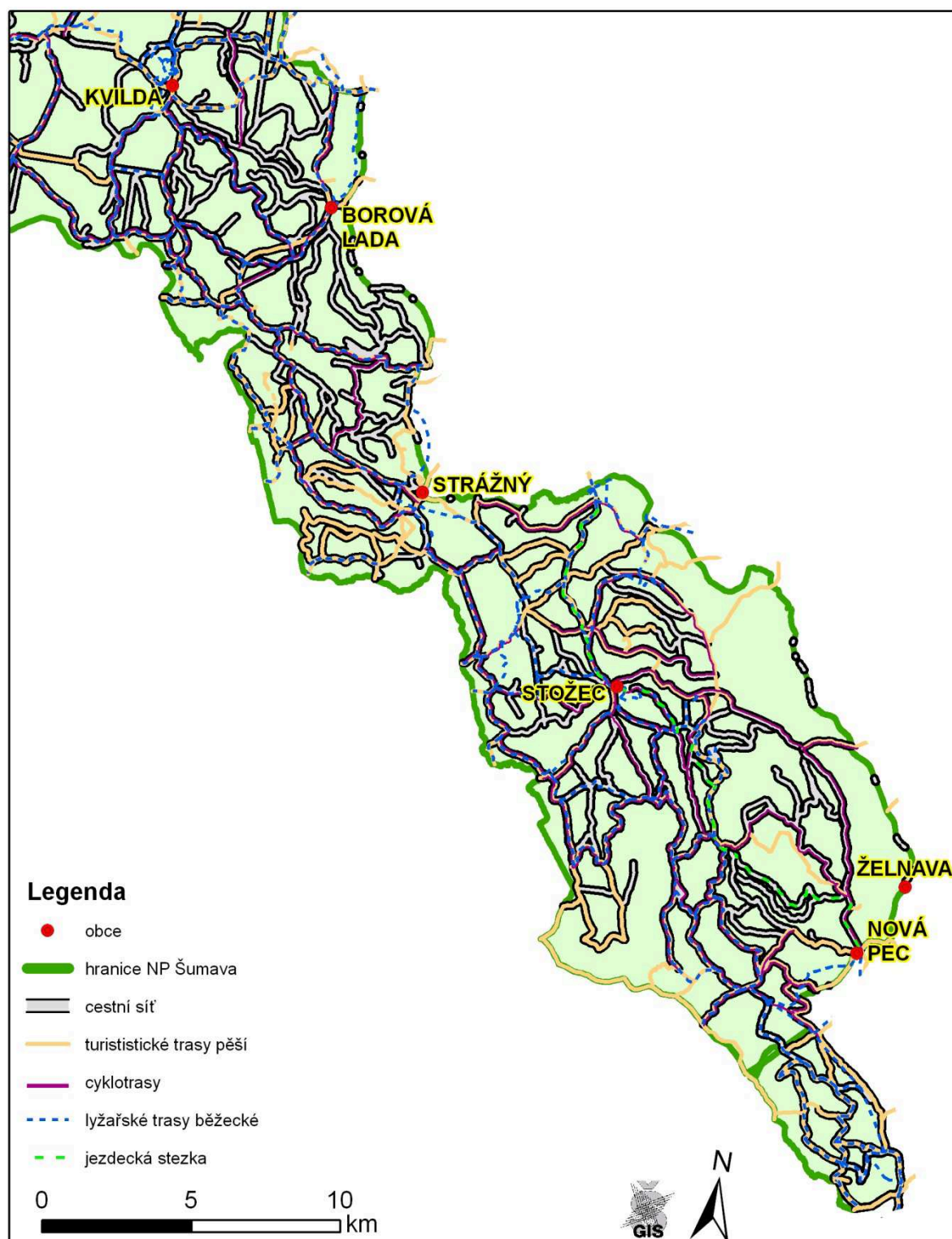
Činnost*)	II. A	II. B	III.
1. Lesní biotopy			
1.1. Těžba dřeva - výroba dřeva pro místní obyvatelstvo, samovýroba	x		
1.2. Vyzvedávání sazenic z náletu			x
1.3. Sběr semen			x
1.4. Odstraňování klesu	x		
1.5. Technologická příprava pracovišť			x
1.6. Zpřístupnění lesních porostů	x		
1.7. Dočišťování lesních porostů po těžbě	x	x	
1.8. Údržba lesní rozdělovací sítě	x		
2. Nelesní biotopy			
2.1. Limitované přihnojování hnojem na podporu biodiverzity	x		
2.2. Limitovaná aplikace tekutých statkových hnojiv	x	x	
3. Vodní režim			
3.1. Údržba vodních toků	x		
4. Veřejné využití			
4.1. Zřizování nových cyklotras, cyklostezek nebo hipostezek	x		
4.2. Zřizování míst pro parkování, vyhlídky a dalších zařízení turistické infrastruktury	x		
4.3. Zřizování lyžařských sjezdovek nebo vleků	x		
4.4. Vytyčování nových zimních běžeckých tratí	x		
5. Ostatní			
5.1. Umísťování a povolování staveb	x	x	
5.2. Skladování pohonných hmot a chemických přípravků	x	x	

*) Uvedená opatření představují rozsah zakázané činnosti a konkrétní opatření budou územně vymezena na základě plánu péče.

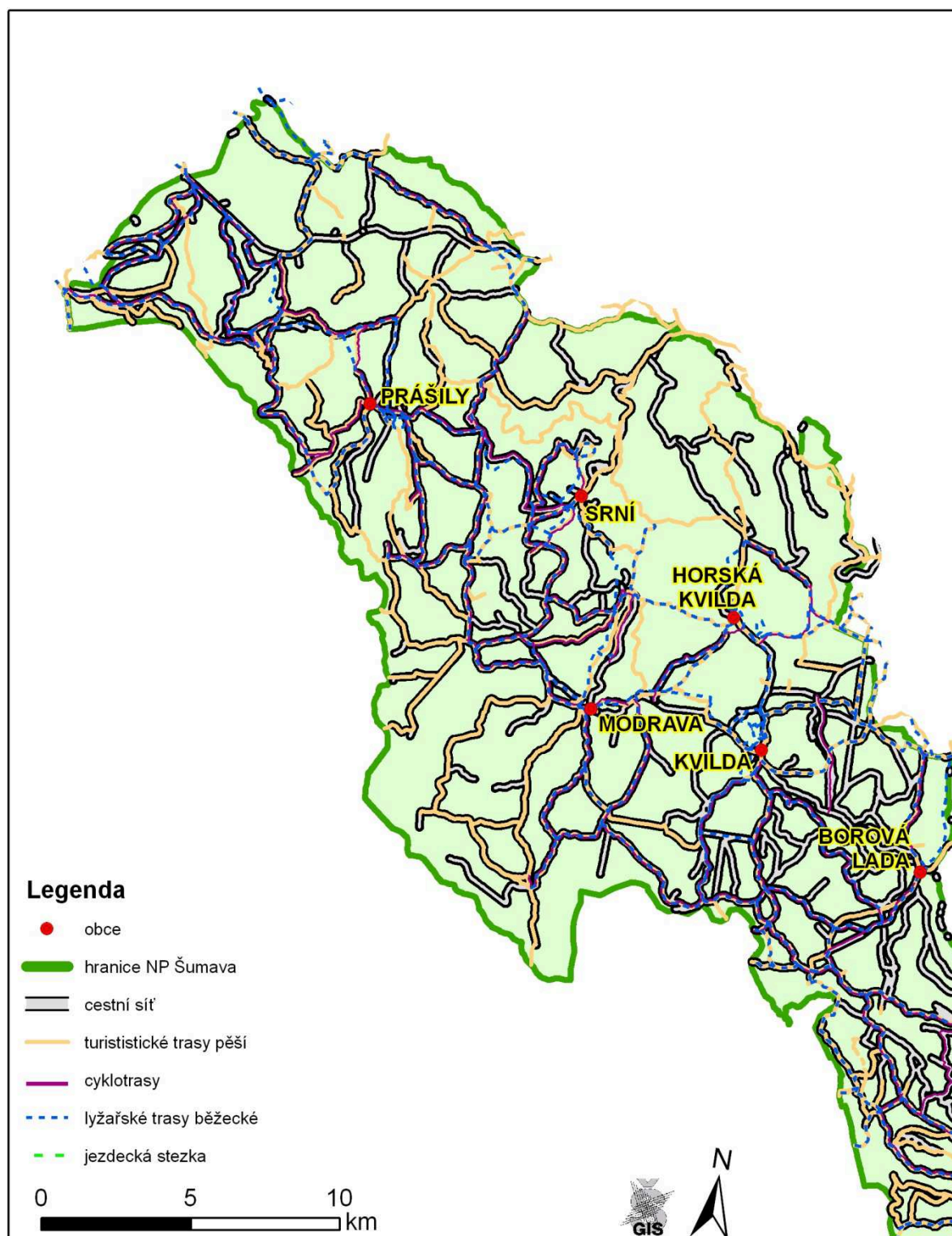
Harmonogram přechodu části II. A do I. zóny

Orientační grafické znázornění účelových komunikací, lesních dopravních cest a turistických tras – jižní část

Orientační grafické znázornění účelových komunikací, lesních dopravních cest a turistických tras – západní část

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

I. Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace

Shrnutí Závěrečné zprávy

Hlavním důvodem předložení tohoto návrhu je prostřednictvím navržené zonace a ochranných podmínek nastavit zásady pro intervenci člověka do dochovaných ekosystémů národního parku tak, aby bylo dosaženo všech cílů a poslání Národního parku Šumava. Ústředním bodem je nastavení zásadních pravidel péče o národní park a hospodaření v něm v dlouhodobém časovém horizontu.

Národní park Šumava byl vyhlášen nařízením vlády č. 163/1991 Sb., kterým se zřizuje Národní park Šumava a stanoví podmínky jeho ochrany. Novou právní úpravou v oblasti ochrany přírody a krajiny se s účinností od 1. června 1992 stal zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Novou právní úpravou došlo mj. ke změně způsobu vyhlášení národních parků (zákonem) a současně k právnímu ukotvení ochrany národních parků vyhlášených jiným právním předpisem (nařízením vlády). Novelizace zmíněného nařízení vlády tedy není možná, změnu v poslání národního parku či bližších ochranných podmínkách je třeba provést vydáním nového zákona.

Cílem navrhovaného zákona je nově stanovit základní kritéria pro členění území národního parku do jednotlivých zón ochrany přírody, blíže specifikovat vztah chráněného území k jeho obyvatelstvu, územnímu rozvoji a obcím, konkretizovat bližší ochranné podmínky Národního parku Šumava s ohledem na jeho specifika a usměrňovat využívání území v péči o les, zemědělskou půdu a ostatní pozemky. Navrhovaný zákon zachovává statut ochrany území podle platné právní úpravy, zpřesňuje předměty a cíle ochrany národního parku a stanovuje k tomu potřebné nástroje.

Příspěvek zřizovatele (MŽP) na provoz Správy NP a CHKO Šumava v posledních letech klesá, v letech 2011-2012 tvořil cca 70% příspěvku z roku 2008. Největší část nákladů na péči o území NP představují náklady na péči o les spočívající v přeměnách a přestavbách geneticky či stanovištně nepůvodních lesních porostů na porosty přírodě bližší. Tyto náklady jsou hrazeny z vlastních prostředků správy (především z prodeje dřeva), část z příspěvku na provoz a část z programového financování. Výše nákladů vynakládaných na péči o území národního parku se změnou zákona nezmění, předpokládají se jednorázové náklady ve výši 1 mil Kč v souvislosti s novým vyznačením I. zóny, která se na základě tohoto zákona zvětší a zcelí. Rozšíření plochy I. zóny spolu se zákazy činností povedou ke stanovení jednoznačného režimu pro I. zónu a zároveň ke snížení nákladů na péči o tato území. Finanční dopad omezení činností v I. zónách bude mírně pozitivní. Z hlediska ekonomických dopadů na rozvoj obcí či kraje nejsou očekávány žádné negativní dopady. Pozitivem pro obce je, že si mohou dle navrhované úpravy požádat o převod pozemků ve vlastnictví státu.

Většina pozemků na území I. zóny je ve vlastnictví státu. Celková výměra pozemků v soukromém vlastnictví a ve vlastnictví obcí na území I. zóny národního parku se snižuje oproti současnému stavu (je to dáno poklesem výměry pozemků ve vlastnictví obcí v I. zóně národního parku). Z toho důvodu nelze předpokládat negativní dopad na vlastníky pozemků či podnikatelské prostředí.

Na obyvatele s trvalým pobytem na území národního parku bude mít navrhovaná úprava pozitivní dopad, protože jim bude povolen vstup do I. zóny národního parku i mimo vyznačené cesty. Vlastníkům (nájemcům) pozemků a osobám s trvalým pobytem bude postačovat souhlas pro vjezd a setrvání motorových vozidel mimo silnice, místní komunikace

apod. (nyní je potřeba výjimka ze základních ochranných podmínek dle zákona, což je určité zmírnění oproti současnému stavu).

Návrh zákona byl projednáván u kulatého stolu, kterého se účastnili zástupci Ministerstva životního prostředí, Správy Národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava, zástupci Plzeňského a Jihočeského kraje, zástupci obcí, zástupci odborné veřejnosti a zástupci nevládních organizací.

Lze předpokládat, že přijetí nového zákona, v porovnání se současným stavem, bude mít pozitivní dopady na životní prostředí, místní obyvatele i obce na území národního parku. Dopady na podnikatelské prostředí se nepředpokládají.

1. Důvod předložení a cíle

1.1 Název

Zákon o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

1.2 Definice problému

Území Národního parku Šumava představuje řadu významných geologických a ekologických fenoménů, mezi významné patří např. glaciální kary, balvanové morény a další významné projevy periglaciální modelace terénu (mrazové sruby, skalní hradby a tory, balvanová moře), nebo skalní výchozy hraničního hřbetu. Přírodovědně hodnotné jsou též kaňonovitá údolí toků (především Vydra a Křemelná) s početnými útvary periglaciální modelace terénu (mohutné mrazové sruby, rozsáhlá kamenná moře a erozivní tvary). Všechny zmíněné útvary podmiňují biologickou diverzitu oblasti.

Národní park Šumava je nejrozsáhlejším národním parkem v České republice (ČR). Rozkládá se na území 680 km², které zahrnuje většinu nejceněnějších přírodních společenstev Šumavy s potřebou přísné ochrany (jde například o největší výskyt přirozených horských smrčín v ČR, ledovcová jezera nebo náhorní slatě a rašeliniště). Současně se území Národního parku Šumava překrývá s územím evropsky významné lokality a ptačí oblasti, k jejichž ochraně je ČR vázána právem Evropské unie (zejména směrnice 92/43/EHS, viz níže).

Potřeba změny základních kritérií pro členění území národního parku do jednotlivých zón ochrany přírody Národního parku Šumava pramení z nutnosti nastavit zásady pro intervenci člověka do dochovaných ekosystémů tak, aby bylo dosaženo všech cílů a poslání Národního parku Šumava. Ústředním bodem je vytvoření předpokladů pro odpovídající diferencovaný management lesních ekosystémů, které jsou determinujícím fenoménem národního parku tak, aby bylo dosaženo všech cílů a poslání Národního parku Šumava a současně nebyl nadále zásadním způsobem měněn dochovaný stav a vzhled krajiny Národního parku Šumava.

V současné době nejsou mj. řešeny některé nové problémy související s existencí a fungováním národního parku. Nejsou nastavena zásadní pravidla péče o národní park a hospodaření v něm v dlouhodobém časovém horizontu, čímž není zároveň zajištěna kontinuita a předvídatelnost rozhodování správy národního parku.

1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Národní park Šumava byl vyhlášen nařízením vlády č. 163/1991 Sb., kterým se zřizuje Národní park Šumava a stanoví podmínky jeho ochrany (dále jen „nařízení vlády“). Nařízení vlády bylo vydáno na základě zmocnění uvedeného v tehdy platném zákoně č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož se národní parky zřizovaly a jejich organizaci a podmínky ochrany se stanovily nařízením vlády (§ 8 odst. 1 zákona č. 40/1956 Sb.). Nařízení vlády č. 163/1991 Sb. vstoupilo v účinnost dne 10. května 1991.

Novou právní úpravou v oblasti ochrany přírody a krajiny se s účinností od 1. června 1992 stal zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen zákon), který současně zrušil zákon č. 40/1956 Sb. Novou právní úpravou došlo mj. k zásadní změně způsobu vyhlásování národních parků. Za národní parky lze podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona vyhlásit rozsáhlá území, jedinečná v národním či mezinárodním měřítku, jejichž značnou část zaujímají přirozené nebo lidskou činností málo ovlivněné ekosystémy, v nichž rostliny, živočichové a neživá příroda mají mimořádný vědecký a výchovný význam. Z hlediska využití takového území pak podle § 15 odst. 2 platí, že musí být podřízeno zachování a zlepšení přírodních poměrů a musí být v souladu s vědeckými a výchovnými cíli sledovanými jejich vyhlášením. V odstavci 3 je dále stanoveno, že národní parky, jejich poslání a bližší ochranné podmínky se vyhláší zákonem.

Vyhlásování národních parků formou zákona již bylo v plném souladu s Listinou základních práv a svobod z roku 1991 (po vzniku samostatné České republiky jde o ústavní zákon č. 2/1993 Sb.), podle níž mohou být povinnosti ukládány pouze na základě zákona a v jeho mezích (čl. 4). Zákonodárce současně v zákoně č. 114/1992 Sb. pamatoval i na do té doby zřízené (formou nařízení vlády) národní parky a chráněné krajinné oblasti a následnou ochranu těchto území zajistil prostřednictvím ustanovení § 90 odst. 9, podle kterého jsou národní parky a chráněné krajinné oblasti vyhlášené podle ustanovení § 8 zákona č. 40/1956 Sb. nadále chráněny jako národní parky (§ 15) a chráněné krajinné oblasti (§ 25). Od účinnosti tohoto zákona, tedy od 1. června 1992, je Národní park Šumava nadále chráněn jako národní park. Zákonný podklad existence Národního parku Šumava, zřízeného nařízením vlády č. 163/1991 Sb., konstatoval i Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 7 Ao 6/2010 – 44 ze dne 15. 12. 2010.

Nařízení vlády č. 163/1991 Sb. je stále platným a účinným právním předpisem. S ohledem na dikci § 15 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. není možná novelizace tohoto nařízení vlády, ale změnu ve vyhlášení národního parku, jeho poslání a bližších ochranných podmínkách je třeba provést vydáním nového zákona

Od r. 1990 je Šumava zapsána do seznamu UNESCO v Paříži zhruba v hranicích zahrnujících území bývalé CHKO Šumava (s odchylkami v oblasti Lipenska a Sušicka) včetně centrální části Národního parku Šumava (má statut „Biosférické rezervace“). Od roku 1990 jsou „Šumavská rašeliniště“ jako nejtypičtější fenomén zařazena do seznamu tzv. Ramsarské konvence o ochraně mokřadů mezinárodního významu. Rovněž je zařazena Mezinárodní unií pro ochranu přírody (IUCN) do **"Červené knihy ekosystémů"**. **Je zde uplatněna bilaterální ochrana území (Ekologický stavební kámen Evropy č. 15 Bavorský les – Šumava)**, tj. NP dle mezinárodních kritérií IUCN (kategorie II - národní parky), NP Bavorský les od r. 1970, NP Šumava od r. 1991 a biosférická rezervace dle seznamu UNESCO, BR Bavorský les od r. 1981, BR Šumava od r. 1990.

Nařízením vlády č. 681/2004 Sb. byla zřízena Ptačí oblast Šumava, která zahrnuje celé území NP Šumava a část území CHKO. Celková rozloha je 97 501 ha. Evropsky významná lokalita Šumava CZ03140224 byla zřízena nařízením vlády č. 132/2005 Sb. a zahrnuje celé území NP, CHKO Šumava a Kochánovské pláně. Celková rozloha je 171 959 ha. Maloplošná chráněná území byla vyhlášena již před nařízením vlády č. 163/1991 Sb., kterým se zřizuje NP Šumava a stanoví podmínky jeho ochrany. Podle zákona č. 114/1992 Sb. a jeho prováděcí vyhlášky byla všechna tato maloplošná CHÚ převedena do kategorie přírodní památka.

Současný právní stav nemá žádný dopad na rovnost mužů a žen.

1.4 Identifikace dotčených subjektů

Přímo dotčené subjekty:

Vlastníci či nájemci nemovitostí dotčených ochranou území a obce a kraje, jejichž území se návrh dotýká. Dalšími dotčenými subjekty je Ministerstvo životního prostředí a Správa Národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava (dále jen „Správa NP Šumava“).

Nepřímo dotčené subjekty:

Subjekty podnikající v cestovním ruchu, subjekty podnikající v navazujících službách na cestovní ruch, občané přijíždějící do regionu za rekreačním a sportovním vyžitím

1.5 Popis cílového stavu, tj. stavu, kterého má být dosaženo přijetím navrhované právní úpravy

Cílem navrhovaného zákona o Národním parku Šumava je nově stanovit základní kritéria pro členění území národního parku do jednotlivých zón ochrany přírody, blíže specifikovat vztah chráněného území k jeho obyvatelstvu, územnímu rozvoji a obcím, konkretizovat bližší ochranné podmínky Národního parku Šumava s ohledem na jeho specifika a usměrňovat využívání území v péči o les, zemědělskou půdu a ostatní pozemky.

Zároveň se nebudou výrazně neměnit základní principy platné právní úpravy. Podstatným způsobem však rozpracovávají základní kritéria pro členění území národního parku do jednotlivých zón ochrany přírody a stanoví jejich právní režim.

1.6 Zhodnocení rizika

V případě nečinnosti nebudou nastavena zásadní pravidla péče o národní park a hospodaření v něm v dlouhodobém časovém horizontu, nebudou rozpracována základní kritéria pro členění území národního parku do jednotlivých zón ochrany přírody a stanoven jejich právní režim, dále nebudou nastaveny zásady pro intervenci člověka do dochovaných ekosystémů tak, aby bylo dosaženo všech cílů a poslání Národního parku Šumava. Nebudou vytvořeny předpoklady pro odpovídající diferencovaný management lesních ekosystémů.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Podle čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod mohou být povinnosti ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod. Podle § 15 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. se národní parky, jejich poslání a bližší ochranné podmínky vyhláší zákonem.

Navrhovaná právní úprava svým cílem souvisí s mezinárodními úmluvami, jimiž je Česká republika vázána. Naplňuje Úmluvu o ochraně evropské fauny a flóry a přírodních stanovišť (č. 107/2001 Sb. m. s.) a Úmluvu o biologické rozmanitosti (sdělení MZV č. 134/1999 Sb.).

Návrh zákona je rovněž v souladu s právními předpisy EU a směřuje k plnění požadavků vyplývajících ze Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (kodifikované znění směrnice vyhlášeno v Úředním Věstníku EU pod číslem 2009/147/ES).

2. Návrh variant řešení

Varianta 0 – bude zachován současný stav

Varianta 1 – vznikne nový zákon o Národním parku Šumava

Navrhovaný zákon zachovává statut ochrany území podle platné právní úpravy, zpřesňuje předměty a cíle ochrany národního parku a stanovuje k tomu potřebné nástroje (zejména podmínky pro zonaci území národního parku a stanovení účelu a limitů pro využívání jednotlivých zón).

Návrh zákona počítá s celkovou rozlohou I. zóny 26,53 % (22,08 % bezzásahová zóna + 4,46 % dočasně zásahových zón) a dalšími 8,49 % zóny II. A, která se na převod do první zóny bude ve stanoveném časovém horizontu připravovat. Celková rozloha zóny II. B bude 59,87 % a III. zóny 5,12 %.

Návrh zákona rozšiřuje pravomoci rady národního parku (připojenou novelou § 20 zákona č. 114/1992 Sb.). V radě budou nově projednávány návrhy všech opatření obecné povahy vydávané Správou a především návrh rozpočtu Správy, zpráva o hospodaření a investiční plán Správy. Nadále platí, že zonace, návštěvní řád a plán péče o národní park musí být před vydáním dohodnuty se zástupci obcí a (nově) i krajů v radě.

Variantní vymezení zonace

V průběhu projednávání návrhu tohoto zákona u tzv. kulatého stolu se objevilo několik návrhů zonace, některé návrhy zonace vznikaly i nezávisle na těchto jednáních. Některé návrhy se objevily rovněž v rámci mezirezortního připomínkového řízení. Tyto návrhy vycházely z charakteristiky přírodních poměrů jednotlivých částí NP Šumava, z kritérií pro vymezení jednotlivých zón a z cílů ochrany přírody v jednotlivých zónách ochrany přírody. Vzhledem k tomu, že přírodovědná charakteristika území je daná, lišily se především v cílech ochrany pro jednotlivé zóny (striktní ochrana přírody vs. hospodářské využívání území NP).

Výhody návrhu MŽP lze spatřovat především v těchto bodech:

1. MŽP navrhuje cca 26,5% I. zóny (+cca 8,5% IIA. zóny, která bude výhledově převedena do I. zóny). To je výrazně více, než v současné zonaci i v ostatních návrzích. Tato plocha bude dostatečná pro zachování předmětů ochrany NP a naplnění jeho cílů.
2. Návrh zonace MŽP obsahuje 37 segmentů I. zóny, na rozdíl od současných 135 segmentů a několika desítek segmentů v konkurenčních návrzích. Toto řešení je výhodnější jak z pohledu ochrany přírody, kdy bude umožněn nerušený vývoj

ekosystémů i ochrana zvláště chráněných druhů organismů, tak pro praktickou činnost Správy NP a CHKO Šumava, kdy bude levnější značení I. zóny v terénu i jednodušší dohlížení na dodržování ochranných podmínek I. zóny. Postupným převodem segmentů IIA. zóny bude tento počet segmentů ještě výrazně snižován.

3. Zákon uvádí přehled zakázaných činností v jednotlivých segmentech I. zóny. To umožní dlouhodobou kontinuitu péče o přírodní prostředí (především lesy) na území NP, která se nebude výrazně měnit např. na základě schválení nového plánu péče či lesního hospodářského plánu. Podobně jsou stanoveny i činnosti pro zóny IIA., IIB. a III. Tímto návrhem dojde k výraznému omezení nežádoucích činností.
4. Pro převod segmentů IIA. zóny do I. zóny je stanoven přesný časový harmonogram (interval 15, 30 a 45 let). To je koncepční přístup, který umožní dlouhodobé fungování této zonace a vyloučí možné nepředvídatelné změny v přístupu k péči o NP.
5. Je jednoznačně deklarováno, jakým způsobem bude schvalována případná změna zonace v budoucnu: nařízením vlády na základě změn v území. Současně bude použit i postup vymezený § 40 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Konkurenční návrhy postup vymezení zón přesně nedefinují a nedefinují ani vztah speciálního zákona a zákona č. 114/1992 Sb.
6. Při návrhu zonace byla v maximální možné míře respektována vlastnická práva nestátních vlastníků pozemků. Z důvodu omezení vyplývajících z I. zóny byla tato zóna vymežována především na pozemcích ve vlastnictví ČR.
7. Návrh zonace byl sestaven na základě jednání u kulatého stolu a zohledňuje jak požadavky přírodovědců (dostatečná plocha I. zóny pro zachování předmětů ochrany NP), tak zástupců obcí (III. zóna umožňující jejich rozvoj i hospodářské či rekreační využívání území NP). Mírné zvětšení plochy III. zóny oproti současnému stavu je předpokladem pro případný rozvoj aktivit, které nebudou představovat ohrožení přírodního prostředí NP. Ostatní existující návrhy byly vždy nakloněny jedné z těchto stran (předměty ochrany NP vs. hospodářský rozvoj území).

Návrhy změny zonace vzešlé z mezirezortního připomínkového řízení:

Hnutí Duha doporučuje, aby zákon stanovil pouze zásady pro vymezení zonace, rámcový plošný rozsah zón, včetně harmonogramu rozšíření I. zóny, současně doporučují rozsah I. zóny 30% území a minimální rozšíření na 50% do roku 2030. Dále doporučuje scelit plochu I. zóny do max. 10 velkých segmentů. Tyto požadavky však neodpovídají potřebám vývoje lesních porostů, kdy doba cca 15 let pro převedení do I. bezzásahové zóny je nedostatečná. Rovněž scelení do pouze několika segmentů by bylo v rozporu s výše uvedeným bodem 6), kdy při vymezení zonace byla maximálně zohledňována práva nestátních vlastníků. Tento návrh rovněž kritizuje navýšení plochy III. zóny v okolí některých obcí, kdy návrh MŽP má za cíl umožnit již zmíněný udržitelný rozvoj obcí. Uvedené upozornění na možný neřízený rozvoj obcí a narušení historické urbanizované formy a architektonické hodnoty sídel v žádném případě není v rozporu s tímto návrhem zákona. Konkrétní záležitosti je vždy nutné řešit v rámci územního plánování a při vlastním řízení dle stavebního zákona. Řešení této problematiky jde jednoznačně nad rámec tohoto zákona, navíc by šlo o překryv moci zákonodárné s mocí výkonnou. Je rovněž vyjádřena obava, že mimo území I a IIA zón bude v lese hospodařeno jako v běžném lese hospodářském. S tím není možné souhlasit, zákon jasně stanovuje, že IIB. zóna je vymezena pro přírodě blízké a šetrné hospodaření. I nadále zde budou platit ochranné podmínky a další ustanovení zákona č. 114/1992 Sb.

ČSOP považuje rozdělování I. zóny na bezzásahové a plochy s možnými zásahy proti kůrovci za neopodstatněné a považuje za vhodné zařazení těchto ploch do zóny IIA, v nichž bude rovněž dočasně zasahováno. Přístup MŽP vychází při vymezení zonace (v souladu se zákonem č. 114/1992 Sb.) z přírodovědné hodnoty území, případně jeho zranitelnosti. Na I. a

IIA. zónu jsou vázány odlišné základní a bližší ochranné podmínky. Jde v podstatě o zakotvení cílů ochrany dle potřeb a kvality území a nástrojů v podobě ochranných podmínek pro splnění těchto cílů a současně je takto vymezená zonace nástrojem orgánu ochrany přírody pro jasný, jednoznačný a srozumitelný výkon státní správy a výkon péče o území v rámci jednotlivých zón.

3. Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Níže uvedené dopady jsou lokální (tzn. vztaženy k území národního parku). RIA je zaměřena na vyhodnocení přímých nákladů. Připravovaný nový zákon o národním parku Šumava má obdobnou konstrukci jako zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v oblasti zákazů činností na území národního parku. V zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, jsou uvedeny činnosti, které jsou na území národního parku zakázány (základní ochranné podmínky). Lze žádat o výjimku z těchto zákazů. V zákoně o národním parku Šumava se stanoví bližší ochranné podmínky (další zákazy činností v jednotlivých zónách nad rámec základních ochranných podmínek), některé další činnosti jsou vázány na souhlas orgánu ochrany přírody.

Varianta 0 – Přínosy a náklady

Dopad na státní rozpočet, veřejné rozpočty

Celkové výnosy Správy NP a CHKO Šumava v desetiletí 2003 – 2012 kolísaly od 324 mil. Kč v roce 2006 po 932 mil. Kč v roce 2007. Výnosy byly silně ovlivněny tržbami za prodej dříví po zpracování následků orkánu Kyrill v letech 2007 -2011. Příspěvek zřizovatele v posledních letech klesá v závislosti na disponibilním objemu prostředků resortu životního prostředí na provozní výdaje. Mimořádnému objemu managementových opatření v péči o lesy při zpracování následků orkánu Kyrill odpovídaly i celkové náklady Správy NP a CHKO Šumava v tomto období (viz tabulka č. 1). Náklady na péči o území NP vyplývají z plnění platného plánu péče a největší část managementových nákladů představují náklady na péči o les spočívající v přeměnách a přestavbách geneticky či stanovištně nepůvodních lesních porostů na porosty přírodě bližší. Tyto náklady jsou hrazeny z vlastních prostředků správy, část z příspěvku na provoz a část z programového financování. Celkové náklady Správy NP a CHKO Šumava se kontinuálně snižují, včetně příspěvku zřizovatele na provoz (viz tabulka č. 2) poskytovaného ze státního rozpočtu, kap. 315 – životní prostředí.

Tabulka č. 1 Celkové výnosy a náklady Správy NP a CHKO Šumava v letech 2002 až 2012 (v tis. Kč)

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
VÝNOSY CELKEM	469 899	337 151	353 416	324 386	931 699	500 220	608 572	636 066	573 786	433 639
z toho příspěvek na činnost PO	134 914	136 435	136 492	146 600	192 536	222 095	211 068	179 268	152 888	157 645
NAKLADY CELKEM	469 894	337 020	350 870	321 393	918 899	498 757	593 207	633 085	571 217	434 161

Zdroj: Správa NP a CHKO Šumava, Ministerstvo životního prostředí ČR

Tabulka č. 2 Vývoj příspěvku na činnost Správy NP a CHKO Šumava v letech 2008 až 2012 (v tis. Kč)

	2008	2009	2010	2011	2012
Příspěvek na činnost	222 095	211 068	179 268	152 888	157 645
Porovnání s rokem 2008	100%	95,04%	80,72%	68,84%	70,98%

Zdroj: Správa NP a CHKO Šumava, Ministerstvo životního prostředí ČR

Dopady na administrativní zátěž

Návrh zákona o Národním parku Šumava v předložené variantě s sebou přinese z důvodu změny stávajícího režimu vstupu a pohybu osob na území národního parku (viz ust. § 7) snížení administrativní zátěže zejména pro osoby s trvalým pobytem na území národního parku, vlastníky nemovitostí a nájemce pozemků. Správa NP Šumava nebude v těchto případech vydávat výjimky podle § 43 ve správním řízení, ale pouze souhlas, což bude představovat pro Správu snížení administrativy zhruba o 2/3 správních řízení ročně. K navýšení administrativní zátěže nedojde i z toho důvodu, že zákazy uvedené v bližších ochranných podmínkách (§ 6) a v příloze č. 5 jsou bezvýjimečné a proto zde Správa nepovede žádné správní řízení.

Tabulka: Přehled Správou vydaných výjimek

rok	celkem	z toho vjezd+vstup
2010	156	109
2011	122	92

Lze předpokládat snížení počtu vedených správních řízení ve věci povolení vjezdů a vstupů mimo silnice, místní komunikace a cesty z cca 100 správních řízení ročně na 60. Tím dojde k úspoře nákladů Správy národního parku.

Dopad na vlastníky (nájemce) pozemků, podnikatelské prostředí

Území NP zaujímá plochu 68 064 ha, 80 % celkové rozlohy pokrývá lesní společenství, 20 % tvoří nelesní pozemky, 9 % zemědělská plocha a 1 % vodní plocha, toky, ostatní plochy 10 % a zástavba 0,1 %. Pro vlastníky (nájemce), podnikatelské subjekty platí na tomto území režim ochrany daný základními ochrannými podmínkami dle zákona a podmínkami stanovenými nařízením vlády (bližšími ochrannými podmínkami). Omezení v chráněné krajinné oblasti je odstupňováno do tří zón ochrany (I. zóna 12,9 % celkové rozlohy, II. zóna 82,1 % celkové rozlohy a III. zóna 5 % celkové rozlohy). Funkci ochranného pásma tvoří CHKO Šumava o rozloze 99 624 ha. Celé území NP Šumava pokrývá ptačí oblast Šumava a evropsky významná lokalita Šumava, kde je potřeba dodržet příslušný ochranný režim daný zákonem a nařízením vlády, kterým se vymezí ptačí oblast (povolení činností je vázáno na souhlas orgánu ochrany přírody). Veškeré záměry a koncepce vlastníků či investorů, které nějakým způsobem mohou významně ovlivnit EVL nebo ptačí oblast, podléhají samostatnému posuzování vlivů projektů z hlediska zachování předmětu jejich ochrany. Cena posouzení jen z pohledu soustavy Natura 2000 provedená autorizovanou osobou se pohybuje v rozmezí přibližně 20 tis. Kč až 300 tis. Kč. Její rozpětí se odvíjí od velikosti a významnosti záměru. Pokud jsou předmětem posuzování programy, strategie apod., pohybuje se cena při její horní hranici. Většina maloplošně chráněných území je součástí I. zóny, ostatní byly až na výjimky zařazeny do II. zóny ochrany. Všechna chráněná území na území národního parku jsou vyhlášena v kategorii přírodní památka. Režim ochrany v těchto maloplošně chráněných území nahrazuje zonace národního parku.

Následující tabulka č. 3 ukazuje členění pozemků podle typu držby. Většina pozemků na území národního parku je ve státním vlastnictví. Příslušnost hospodařit zde má správa národního parku. Dále je na území národního parku cca 90 drobných nestátních vlastníků a pozemky ve vlastnictví především dvou obcí - Kašperských Hor a Volar.

Tabulka č. 3.: Členění pozemků podle typu držby (podle LV)²

Držba	Okres			Celkem	
	Český Krumlov	Klatovy	Prachatice		
	% z celkové rozlohy NP	% z celkové rozlohy NP	% z celkové rozlohy NP	% z celkové rozlohy NP	
NPŠ	2,0	39,5	41,0	82,9	
PF	0,1	0,4	1,6	1,8	
obce	0,0	8,1	1,5	9,6	
ost.	0,1	1,6	2,5	4,2	
bez LV	0,0	0,8	0,7	1,5	
celkem	2,2	50,4	47,4	100,0	

Zdroj: připravovaný plán péče

² Neodpovídá skutečnému stavu vlastnictví po vrácení historického majetku obcím

Varianta 1 – Přínosy a náklady

Dopad na státní rozpočet, veřejné rozpočty

Dopady jsou zhodnoceny za předpokladu, že Správa Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava bude i nadále příspěvkovou organizací.

Odhadované náklady na nové značení I. zón se vzhledem ke zvětšení tohoto území a jeho nekorespondování se stávajícími I. zónami pohybují ve výši cca 1 mil. Kč, budou-li se realizovat dodavatelsky (náklady jsou jednorázové).

Výše nákladů vynakládaných na management (tzn. na péči o území národního parku) se změnou zákona nezmění, protože se nejedná o nově zřizované zvláště chráněné území, ale o národní park, který existuje již 22 let. Správa NP a CHKO bude pokračovat v plnění úkolů stanovených platným plánem péče, na nějž kontinuálně navazuje plán péče připravovaný, stejně tak se nemění další dokumenty, z nichž vychází požadavky na finanční zabezpečení managementu, např. schválené lesní hospodářské plány. Rozšíření plochy I. zón spolu se zákazy činností povedou ke stanovení jednoznačného režimu pro I. zóny a zároveň ke snížení nákladů na management těchto území. Finanční dopad omezení činností v I. zónách bude mírně pozitivní. Naopak nelze hovořit o negativních dopadech na státní rozpočet v důsledku rozšíření I. zón a ztrátách na produkci dříví, protože podle nařízení vlády č.163/1991 je veškeré hospodářské užívání národního parku podřízeno zachování a zlepšení jeho přírodních poměrů. Prováděná opatření, zvláště pak v nejcennějších částech, jsou vždy prováděná s cílem zlepšení stavu a nikoli produkce dříví a náklady většinou převažují nad výnosy. Postupné omezení potřebných zásahů ve prospěch cílů ochrany přírody podle předloženého návrhu zákona a vyloučení některých činností v I. zónách povede k snižování nákladů na management. Náklady na prováděný management budou hrazeny tak jako dosud z provozních prostředků Správy Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava, které se skládají z příspěvku zřizovatele a vlastních zdrojů, a programového financování.

Obce, města

Z hlediska ekonomických dopadů na rozvoj obcí či kraje nejsou očekávány žádné negativní dopady. Negativní dopady na veřejné rozpočty se nepředpokládají. Obce si mohou požádat dle navrhované úpravy o převod pozemků ze Státního pozemkového úřadu. O převod pozemků mohou požádat Město Hartmanice, Město Horní Planá, Město Kašperské Hory, Město Volary, Město Železná ruda, obec Borová Lada, obec Horní Vltavice, obec Horní Kvilda, obec Lenora, obec Modrava, obec Nová Pec, obec Prášily, město Rejstejn, obec Srní, obec Stožec, městys Strážný a obec Želnavá, tj. 18 obcí z 22, které jsou na území národního parku. U zbylých pěti obcí nemá Pozemkový fond na jejich území žádné pozemky (městys Čachrov, obec Kvilda, obec Nicov, obec Nové Hutě, obec Stachy). Výměra pozemků, o které si budou moci obce požádat je cca 328,21 ha (výměra je pouze orientační).

Dopad na vlastníky (nájemce) pozemků, podnikatelské prostředí

Dle navrhované právní úpravy by mělo dojít ke zmenšení rozlohy národního parku Šumava, a to o 13,7 ha (tzn. o 0,02 % rozlohy), celková rozloha národního parku bude činit 68 050,3 ha. Zároveň se rozšiřuje a zceluje I. zóna národního parku. Lze předpokládat, že na území, kde dosud není I. zóna vymezena, dojde ke zpřísnění podmínek pro lesní hospodaření. I. zóna by se měla zvětšit cca 2x, tj. na 26,53 % rozlohy národního parku. Z vlastnické struktury (viz tabulky č. 4 a 5) je patrné, že na území I. zóny dojde ke snížení rozlohy pozemků ve vlastnictví obcí a vzroste rozloha pozemků v soukromém vlastnictví. Jejich podíl na celkové

rozloze národního parku (i na rozloze I. zóny národního parku) však není tak významný. Většina pozemků na území I. zóny je ve vlastnictví státu. Příslušnost hospodařit zde má Správa NP a CHKO Šumava. Celková výměra pozemků v soukromém vlastnictví a ve vlastnictví obcí na území I. zóny národního parku se snižuje oproti současnému stavu (je to dáno poklesem výměry pozemků ve vlastnictví obcí v I. zóně národního parku). V navrhované II. A zóně je podíl pozemků ve vlastnictví obcí a v soukromém vlastnictví minimální (zóna II. A bude připravována pro přechod do I. zóny postupně v horizontu desítek let).

Navrhovaná I. zóna zahrnuje jak území ze stávající I. zóny národního parku, tak území ze stávající II. zóny národního parku. Část území stávající I. zóny je zařazena do zóny II. A, stejně tak některá území ze stávající I. zóny nejsou zařazena do I. a II. A zóny.

Lze předpokládat, že pro vlastníky (nájemce), kteří hospodaří na ostatních pozemcích na území národního parku (kromě zón I. a II. A), by nemělo dojít ke zpřísnění podmínek pro lesní a zemědělské hospodaření oproti současnému stavu.

Tabulka č. 4 Výměry skupin vlastníků v současné zonaci (I. zóna)

vlastnictví	Současná			
	I. zóna			
	parcel	Výměra ha	% z celk. rozlohy	% z rozlohy I. zóny
bez LV	25	120,0	0,18	1,01
Státní	1026	10 544,2	15,49	88,68
Obce	144	1 214,9	1,78	10,22
Soukromé	32	11,4	0,02	0,10
Celkem		11 890,5	17,5	100,0

Zdroj: Správa NP a CHKO Šumava, MŽP

Tabulka č. 5 Výměry skupin vlastníků v navrhované zonaci (I. a II. A zóna)

vlastnictví	Navrhovaná							
	I. zóna				IIA zóna			
	parcel	výměra ha	% z celk. rozlohy	% z rozlohy I. zóny	parcel	výměra ha	% z celk. rozlohy	% z rozlohy II.A zóny
bez LV	28	125,0	0,18	0,65	5	12,4	0,02	0,27
státní	1909	17 946,6	26,26	93,78	659	4 568,4	6,68	99,72
obce	118	1 042,0	1,52	5,44	2	0,2	0,00	0,00
soukromé	49	23,8	0,03	0,12	4	0,1	0,00	0,00
Celkem		19 137,4	28,0	100,00		4 581,1	6,7	100

Zdroj: Správa NP a CHKO Šumava, MŽP

Je nutno upozornit, že výše uvedené údaje v tabulkách č. 4 a č. 5 jsou pouze informativní, protože současná ani navrhovaná zonace (vyjma navrhované III. zóny) nebyla a není zakreslena do parcelní mapy. Na území NP Šumava se nachází stále cca 30 % katastrálních území, kde není digitální mapa (výsledky tedy nejsou tak přesné). Výměry jsou získány geografickým protnutím bodového pole od ČÚZK (11. 4. 2012) a daných vrstev a následně sečteny. Nejsou zohledněny dělené parcely.

Dopad na životní prostředí

Navrhovaný zákon rozšiřuje a zceluje stávající I. zónu národního parku, což je pozitivní pro ochranu nejvýznamnějších přírodních hodnot národního parku. Současná zonace je nefunkční z důvodu vysoké fragmentace a omezené výměry jednotlivých ostrůvků (některé části jsou < 1 ha) a neodpovídá potřebám zachovat v národním parku dostatečně velké plochy pro umožnění funkčního vývoje přírody bez intervencí člověka. Současná zonace sice odpovídá ostrůvkovitě diferenciovaným přírodním poměrům Šumavy, nerespektuje však plně ekologické hodnoty a výskyt předmětů ochrany v rámci NP.

Místní obyvatelé

Na obyvatele s trvalým pobytem na území národního parku bude mít navrhovaná úprava pozitivní dopad, protože jim bude povolen vstup do I. zóny národního parku i mimo vyznačené cesty (v současnosti je vstup do I. zóny národního parku mimo značené cesty zakázán). Vlastníkům (nájemcům) pozemků a osobám s trvalým pobytem stačí souhlas pro vjezd a setrvání motorových vozidel mimo silnice, místní komunikace apod. (nyní je potřeba výjimka ze základních ochranných podmínek dle zákona, což je určité zmírnění oproti současnému stavu).

3.2 Náklady

Odhadované náklady budou pro Správu NP v porovnání se současným stavem ve výši cca 1 mil. Kč (jednorázové náklady). Předpokládá se, že náklady budou hrazeny z provozních prostředků Správy Národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava.

Zpřísnění podmínek pro lesní hospodaření se předpokládá pro vlastníky (nájemce) pozemků v případě, že vlastní (mají pronajaty) pozemky na území národního parku, kde I. zóna nebyla dosud vymezena.

Dopady pro:	Náklady varianty 1 (porovnání se současným stavem)
Životní prostředí	
Státní rozpočet (Správa NP a CHKO Šumava), jednorázové náklady	**
Veřejné rozpočty (obce)	
Vlastníci, nájemci pozemků, podnikatelské subjekty, opakující se náklady	*
Místní obyvatelé	

Vysvětlivky: velmi nízké *, nízké **, středně vysoké ***, vysoké ****, velmi vysoké *****, žádné dopady 0

3.3 Přínosy

Přínosem navrhovaného zákona ve srovnání se současným stavem je pozitivní dopad na životní prostředí (rozšíření a scelení I. zóny národního parku), pro obce jim převedení pozemků ze Státního pozemkového úřadu, pro obyvatele s trvalým pobytem na území národního parku zpřístupnění I. zóny ochrany a dále určité zmírnění oproti současnému stavu pro vlastníky (nájemce) pozemků a osoby s trvalým pobytem při vjezdu a setrvání motorových vozidel mimo silnice, místní komunikace apod.

Dopady pro:	Přínosy varianty 1 (porovnání se současným stavem)
Životní prostředí	***
Státní rozpočet (Správa NP a CHKO Šumava), jednorázové náklady	
Veřejné rozpočty (obce)	***
Vlastníci, nájemci pozemků, podnikatelské subjekty	
Místní obyvatelé	***

Vysvětlivky: velmi nízké *, nízké **, středně vysoké ***, vysoké ****, velmi vysoké *****, žádné dopady 0

3.4 Vyhodnocení nákladů a přínosů

Lze předpokládat, že varianta 1, tzn. přijetí nového zákona, v porovnání se současným stavem, bude mít pozitivní dopady na životní prostředí, místní obyvatele, obce na území národního parku. Dopady na podnikatelské prostředí se nepředpokládají. Odhadovaná výše dopadů na státní rozpočet je cca 1 mil. Kč. Tyto náklady jsou jednorázové. Předpokládá se, že náklady budou hrazeny z provozních prostředků Správy Národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava.

Dopady pro:	Náklady varianty 1 (porovnání se současným stavem)	Přínosy varianty 1 (porovnání se současným stavem)
Životní prostředí		***
Státní rozpočet (Správa NP a CHKO Šumava), jednorázové náklady	**	
Veřejné rozpočty (obce)		***
Vlastníci, nájemci pozemků, podnikatelské subjekty	*	
Místní obyvatelé		***

Vysvětlivky: velmi nízké *, nízké **, středně vysoké ***, vysoké ****, velmi vysoké *****, žádné dopady 0

4. Návrh řešení

Vzhledem k pozitivům zákona doporučujeme přijmout variantu 1.

5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Lze předpokládat, že implementace nového zákona bude úspěšná a nebude činit potíže, neboť národní park již v daném území existuje více jak 20 let a ochranný režim území je dotčenými subjekty historicky akceptován. Národní park byl zřízen na části Chráněné krajinné oblasti Šumava, která byla vyhlášena výnosem Ministerstva školství a kultury č. 53855/63 dne 27. 12. 1963. Tento výnos byl nově právně upraven výnosem Ministerstva kultury ČSR č. j. 5954/75 ze dne 17. března 1975. Ochranný režim bude vynucován v souladu s částí osmou zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

Subjekty odpovědné za implementaci: Ministerstvo životního prostředí, Správa národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava

Subjekty odpovědné za vynucování: Správa národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava a Česká inspekce životního prostředí

6. Přezkum účinnosti

Na území národního parku bude prováděn průběžný monitoring stavu předmětu ochrany a na základě jeho výsledků budou přijímána potřebná opatření. V případě, že by došlo k zániku předmětu ochrany tohoto zvláště chráněného území, je Ministerstvo životního prostředí oprávněno v souladu s ustanovením § 45 zákona toto území zrušit.

7. Konzultace a zdroje dat

Návrh zákona byl projednáván u kulatého stolu, kterého se účastnili zástupci Ministerstva životního prostředí, Správy Národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava, zástupci Plzeňského a Jihočeského kraje, zástupci obcí, zástupci Jihočeské university v Českých Budějovicích a zástupci nevládních organizací. Předpokládané dopady návrhu novely na státní rozpočet byly konzultovány se Správou NP a CHKO Šumava. Dále byly potřebné údaje čerpány ze stávajícího a připravovaného plánu péče.

Výsledky připomínkového řízení s dalšími subjekty (NGO)

Ministerstvo životního prostředí obdrželo k návrhu zákona vedle připomínek obligatorních připomínkových míst (část VI. tohoto materiálu) rovněž připomínky od nevládních organizací (Hnutí DUHA, ČSOP). Připomínky NGO byly vzneseny zejména ke zmenšení národního parku v místě plánované lanové dráhy Klápa – Hraničník a vymezení zón ochrany přírody národního parku, kdy bylo NGO požadováno vymezení minimálně 30 % I. zóny a harmonogram jejího rozšíření nejméně na 50 % do roku 2030. Rovněž bylo dle připomínek NGO v návrhu zákona poukazováno na nejasný vztah základních ochranných podmínek uvedených v zákonu o ochraně přírody a krajiny a bližších ochranných podmínek, toto se týkalo i vztahu zakázaných činností a činností se souhlasem. Dále NGO nesouhlasily se zřízením společného výboru národního parku, s převodem pozemků na obce, s výčtem zakázaných činností a vymezením cestní sítě v příloze zákona. V poslední řadě NGO nesouhlasily se zřízením Informační a strážní služby NP Šumava.

Uvedené připomínky NGO, byly vypořádány s tím, že znění jednotlivých ustanovení bylo dohodnuto jako maximálně možný kompromis při jednáních kulatého stolu.

II. Zvláštní část

K části první – vyhlášení Národního parku Šumava

K § 1

Zákon stanoví, co je v národním parku předmětem ochrany a jaký je cíl cílem ochrany, resp. též ochrany přírody a krajiny a ochrany kulturní krajiny. Oproti platné právní úpravě (§ 1 nařízení vlády č. 163/1991 Sb.) došlo k detailnějšímu rozpracování úvodního ustanovení,

přičemž hlavní důraz je kladen na zachování a podporu příznivého stavu vymezených předmětů ochrany národního parku odpovídajícími způsoby péče.

Území Národního parku Šumava je jedinečné jako rozsáhlá oblast horských lesů rašelinišť a slatí, které tvoří přirozenou jihozápadní hranici ČR. Zaujímá českou část bilaterálního velkoplošného chráněného území rozsáhlého středoevropského lesního komplexu Šumavy a Bavorského lesa. Mimořádný vědecký a výchovný význam mají zejména horské lesy 7. a 8. lesního vegetačního stupně, ledovcová jezera, rašeliniště a primární bezlesí, které budou tvořit základ nejcennější I. zóny ochrany přírody národního parku. Předmětné ustanovení formou poslání národního parku deklaruje též podporu využití území národního parku k turistice, rekreaci, vědeckému výzkumu a výchově, a dále k udržitelnému rozvoji³ územních samosprávných celků (tj. obcí a krajů).

K § 2

Vymezuje se území Národního parku Šumava, které se rozkládá na území Jihočeského a Plzeňského kraje. Celková výměra Národního parku Šumava je 680 km². Jelikož území národního parku podléhá zvláštnímu režimu, je nutné jeho přesné vymezení. Území je vymezeno slovním popisem hranice, který tvoří přílohu č. 1, a grafickým zákresem v mapě obsaženým v příloze č. 2. Mapy jsou uloženy u orgánů a institucí zákonem stanovených.

Součástí území národního parku Šumava není plocha, na které je plánována výstavba lanové dráhy v úseku Klápa – Hraničník.

Případná realizace záměru na výstavbu lanové dráhy v tomto území podléhá regulaci stanovené zákonem č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, zákonem č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí (EIA), a zákonem č. 289/1995 Sb. o lesích. Je nezbytné zpracovat posouzení vlivů záměru na území soustavy NATURA 2000, posouzení vlivu záměru na krajinný ráz, posouzení a případné udělení výjimek v oblasti ochrany zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, rozhodnutí o odnětí pozemků z plnění funkcí lesů, případně povolení kácení dřevin rostoucích mimo les a další náležitosti stanovené uvedenými právními předpisy. Obdobným procesem byly povoleny lanové dráhy v ochranném pásmu Krkonošského národního parku např. na Benecku (2007), Černém Dole (2007), Harrachově (2007), Rokytnici nad Jizerou (2008) a Pasekách nad Jizerou (2011).

Národní park Šumava se zřizuje bez ochranného pásma, neboť směrem do vnitrozemí je celé jeho území obklopeno Chráněnou krajinnou oblastí Šumava, která tak svým právním režimem mj. plní funkci ochranného pásma národního parku.

K § 3

Pro zajištění správy Národního parku Šumava byla zřízena ke dni 1. července 1991 Ministerstvem životního prostředí Správa Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava (jakožto příspěvková organizace). Navrhovaným zákonem se zřizuje Správa národního parku jakožto státní příspěvková organizace s působností stanovenou tímto zákonem a zákonem č. 114/1992 Sb. Funkci jejího zřizovatele plní Ministerstvo životního

³ Podle § 6 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí je trvale udržitelným rozvojem takový rozvoj, který současným i budoucím generacím zachovává možnost uspokojovat jejich základní životní potřeby a přitom nesnižuje rozmanitost přírody a zachovává přirozené funkce ekosystémů.

prostředí. V čele této Správy stojí ředitel, který je jmenován a odvoláván ministrem životního prostředí. Kontinuita výkonu činnosti Správy je zajištěna přechodným ustanovením § 7 odst. 5 návrhu zákona.

K § 4

Území národního parku je vzhledem k diferencovaným zájmům na intenzitě ochrany přírody rozděleno do tří zón ochrany přírody. Každá ze zón je v tomto ustanovení detailně charakterizována. Vymezení všech zón je v příloze č. 3 uvedeno formou orientačního grafického znázornění, v mapových podkladech je pak uloženo zejména na Správě v měřítku 1: 10 000.

Pro první zóny jsou nastavena kritéria, která zajistí jejich primární vědecký význam z hlediska poznávání přírodních procesů, které jsou pouze v nezbytném rozsahu ovlivňovány zásahy člověka. Tomu je podřízeno i turistické využití, které se omezuje pouze na síť značených cest a stezek, jejichž prostřednictvím budou návštěvníci moci poznávat přirozené procesy. Vzhledem k tomu, že zařazení pozemků do prvních zón ochrany přírody s sebou nese značný zásah do vlastnických práv, je potřeba, aby tato zóna byla vymezována především na státním majetku (stát je nositelem veřejného zájmu na existenci prvních zón). Za omezení plynoucí ze zařazení do prvních zón ochrany musí vlastníkově příslušet odpovídající náhrada za ztížení lesnického nebo zemědělského využívání ve smyslu ustanovení § 58 zákona č. 114/1992 Sb.

Do druhých zón budou zařazeny pozemky, které svým dochovaným stavem neumožňují jejich současné zařazení do prvních zón ochrany přírody, jsou však dostatečně stabilní a reprezentativní a cílenými zásahy je možné dosáhnout v reálném časovém horizontu obnovení přirozených funkcí a vazeb v ekosystému a naplnit předpoklady pro jejich možný převod do první zóny ochrany přírody (část II. A druhé zóny) a současně území trvale určená pro přírodě blízké a šetrné hospodaření (část II. B druhé zóny). Rozdíl mezi oběma částmi druhé zóny je mj. v tom, že u části II. B se nepředpokládá se převedení těchto území do první zóny ani do zóny II. A. Harmonogram přechodu části II. A do I. zóny je uveden v příloze č. 5 k tomuto zákonu.

Do třetí zóny ochrany přírody jsou zařazeny všechny ostatní pozemky, které svým charakterem nesplňují podmínky pro zařazení do první nebo druhé zóny národního parku.

K § 5

Zákon uvádí činnosti, které jsou zakázány na území národního parku, a diferencuje na ty, které jsou zakázány na celém jeho území (odstavec 1) a na ty, které jsou zakázány na části území (odstavec 2 až 4).

Okruh činností, které je možné vykonávat na území národního parku pouze na základě souhlasu Správy, vyplývá ze specifík národního parku a doplňuje tak základní ochranné podmínky obsažené v § 16 zákona o ochraně přírody a krajiny.

K odstavci 1

Vzhledem k tomu, že cílem ochrany národního parku je zachování a obnova přírodních procesů, je nezbytné, aby byly vytvořeny podmínky pro jejich průběh. Ze zákona bude zakázáno ničit, poškozovat nebo měnit předměty ochrany, krajinu nebo její části.

K odstavci 2

Předmětné ustanovení navazuje na základní ochranné podmínky národních parků pro území první zóny podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. a rozšiřuje zakázané aktivity na území první zóny o skladování pohonných hmot a chemických přípravků. Skladování zmíněných látek na území národního parku představuje pro předměty ochrany národního parku možné bezprostřední ohrožení, neboť významným biotopem území jsou rašeliniště, pramenné oblasti vodních toků a další typy mokřadů. Tento zákaz současně nepředstavuje zásadní omezení při běžném využívání pozemků.

K odstavci 3

Ustanovením § 16 odst. 2 písm. a) zákona č. 114/1992 Sb. je na území I. zóny zakázáno povolovat a umisťovat nové stavby. Zákon o Národním parku Šumava stanoví od tohoto zákazu odchylku a umožňuje povolit v I. zóně stavby pro účely ochrany přírody, obrany státu a ochrany státních hranic, drobné stavby pro pěší a cyklistickou turistiku, jako jsou povalové chodníky, stavby orientačních rozcestníků a tabulí a lehké přístřešky pro odpočinek a ochranu turistů před nepříznivým počasím. Jde o stavby, u kterých převažuje jiný veřejný zájem nad zájmem ochrany přírody (obrana státu, ochrana státních hranic) a o stavby, které přímo souvisí s pohybem turistů po značených cestách v I. zóně (účelem je osvěta, správná orientace v terénu a ochrana před nepříznivým počasím).

K odstavci 4

Část zóny II. A představuje území s významnými přírodními hodnotami, která jsou vhodná pro obnovu samořídících procesů. Proto je i zde navrhováno zakázat skladování pohonných hmot a chemických přípravků, neboť jinak by mohlo dojít k ohrožení významných biotopů.

Vzhledem k cílům ochrany národního parku není žádoucí významné rozšiřování zástavby do území II. A druhé zóny. V této části národního parku je třeba chránit kulturní krajinu včetně tradičních estetických hodnot a typického vzhledu a rozšiřování zástavby by bylo v rozporu s tímto cílem ochrany. Na stavby související s konkrétními aktivitami vyjmenovanými v tomto ustanovení (jejich okruh je analogický s odstavcem 3) se zákaz nevztahuje.

Obdobně jako u I. zóny [§ 16 odst. 2 písm. c) a d) zákona č. 114/1992 Sb.] se v zóně II. A zakazuje měnit současnou skladbu a druhy pozemků a hnojit, používat kejdu, silážní šťávy a ostatní tekuté odpady.

K odstavci 5

Ustanovení definuje činnosti, které lze na celém území národního parku vykonávat jen s předchozím souhlasem Správy. Souhlas nelze vydat k daným činnostem v zónách, v nichž je přílohou č. 4 zákona zakázáno tyto činnosti provádět (tj. v zóně II. A nelze vydat souhlas ke zřizování nových cyklotras, cyklostezek nebo hiposteze, ke zřizování míst pro parkování, vyhlídky a další zařízení turistické infrastruktury, ke zřizování lyžařských sjezdovek nebo vleků, k vytyčování nových zimních běžeckých tratí a k údržbě vodních toků).

K písm. a) a b)

Z části jde o překryv se základními ochrannými podmínkami národních parků (§ 16 zákona č. 114/1992 Sb.), jedná se tedy o doplnění a zpřesnění omezení vyplývajících ze zákona. Toto ustanovení umožní Správě lépe usměrňovat zmíněné aktivity tak, aby nepoškozovaly předměty ochrany navrženého národního parku. Cílem ochrany přírody v národním parku není tyto činnosti (např. cykloturistika, hipoturistika) vymýtit, ale usměrnit takovým

způsobem, aby nedocházelo k nadměrnému zatěžování některých lokalit, které nejsou pro provozování těchto aktivit vhodné.

K písm. c)

Geologické práce jsou definovány zákonem č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a Českém geologickém úřadu, v platném znění. Jedná se o aktivity, jejichž provádění v určitých lokalitách či v nevhodném časovém období by mohlo mít negativní vliv na předměty ochrany národního parku, proto je jejich vykonávání vázáno na souhlas Správy.

K písm. d)

Vodní toky a další útvary (ledovcová jezera, součásti rašelinných mokřadů) představují jeden z nejdůležitějších fenoménů oblasti, na kterém je bezprostředně závislá řada zvláště chráněných druhů nebo biotopů, jejichž zachování je cílem ochrany národního parku. Vzhledem k citlivosti území na jakoukoliv změnu vodního režimu je potřebné tyto zásahy regulovat.

K písm. e)

Uvedené činnosti by měly negativní vliv na cíle ochrany národního parku, mezi které patří ochrana kulturní krajiny včetně tradičních estetických hodnot a typického vzhledu. Změny využití pozemků by byly v rozporu s tímto cílem ochrany. Při rozorávání pozemků by navíc mohly být poškozeny biotopy či zvláště chráněné druhy, jejichž ochrana rovněž patří mezi cíle národního parku.

K § 6

Ustanovení upravuje vstup a pohyb osob na území národního parku. V návaznosti na to je v příloze č. 6 uvedeno orientační grafické znázornění účelových komunikací, lesních dopravních cest a turistických tras. Veřejně přístupné budou ty turistické trasy (pro pěší, cyklotrasy, lyžařské běžecké trasy a jezdecké stezky), které budou vyznačené se souhlasem správy. Nové vymezení těchto cest stanoví (obdobně jako u zonace podle § 4 odst. 9) vláda nařízením.

Omezení vstupu do I. zóny ochrany přírody reflektuje jejich účel a význam. Současně však zachovává možnost přístupu do I. zóny všem subjektům, které na volném vstupu mají oprávněný zájem, popř. mají k němu důvod. Osoby, které plní pracovní nebo služební povinnosti, popř. které mají ke vstupu mimo vyznačené cesty v I. zóně jiný důležitý důvod, se mohou pohybovat mimo vyznačené cesty na území I. zóny na základě souhlasu Správy. Vlastníci a nájemci dotčených pozemků mohou vstupovat mimo cesty do I. zóny na základě § 16 odst. 2 písm. b) zákona č. 114/1992 Sb. a nepotřebují tedy k této činnosti ani souhlas podle zákona o Národním parku Šumava. Zákon o Národním parku Šumava možnost volného vstupu rozšiřuje na zaměstnance vlastníků a nájemců, na pracovníky IZS a na zaměstnance věcně a místně příslušných správních orgánů.

Osoby s trvalým pobytem na území národního parku budou mít právo volného vstupu na území I. zón, pokud svým vstupem nepoškodí dochovaný stav přírodního prostředí. I pro tyto případy však Správa bude moci výjimečně a dočasně (nejdéle na 6 měsíců) vstup omezit.

Možnost výjezdu a setrvávání motorovými vozidly na území parku nad rámec základních ochranných podmínek je pro vymezené subjekty vázána na souhlas Správy. Ostatní osoby se mohou v prvních zónách pohybovat pouze po vyznačených cestách.

Správa bude moci vymezit části prvních zón, na které se zákaz vstupu mimo vyznačené cesty nevztahuje, a to opatřením obecné povahy včetně stanovení podmínek, za kterých je možné mimo vyznačené cesty vstupovat.

Forma opatření obecné povahy je v tomto ustanovení zvolena zejména z důvodu úpravy konkrétní otázky vůči neurčitému počtu osob, ale i z důvodu potřeby podrobného projednání zásahu do prvních zón, umožnění seznámení se s jeho návrhem veřejností a zároveň možností dotčených osob se k němu vyjádřit.

K § 7

Ustanovení upravuje povinnost Správy podílet se na předcházení mimořádných událostí, mezi něž patří zejména požáry, havárie, úrazy a ztráty orientace osob. U nápravy následků mimořádných událostí je pro Správu stanovena povinnost spolupráce se složkami integrovaného záchranného systému, příslušnými správními orgány a s obcemi.

Speciální ustanovení se týká úkolů zajišťujících prevenci vzniku a šíření požáru. Konkrétními nástroji Správy jsou hlídková činnost (v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru), operativně taktická studie dokumentace zdolávání požáru, udržování potřebných vodních zdrojů k hašení požárů, údržba komunikací a lesních cest nutných pro požární techniku a zpracování operativního plánu zdolávání požáru.

K § 8

Asanace kůrovcové kalamity je limitována dosažením tzv. základního stavu kůrovce podle prováděcí vyhlášky k lesnímu zákonu.

Zákon zmocňuje v § 4 odst. 9 vládu k vydání nařízení, kterým se stanoví nová zonace podle změn, které postupně proběhnou v území. Je tak umožněn operativnější způsob změny zonace (nebude nutná změna zákona), přitom však budou muset být dodrženy limity stanovené pro přesun zóny II. A do I. zóny (v časových horizontech stanovených v § 4 odst. 6). Obdobná úprava byla zvolena u vymezení cestní sítě (§ 6 odst. 1).

Na základě tohoto ustanovení budou pozemky v zastavěných územích a zastavitelných plochách, kterou jsou ve správě Státního pozemkového úřadu, do jednoho roku od nabytí účinnosti tohoto zákona převedeny dotčeným obcím nacházejícím se na území národního parku.

Příspěvková organizace Správa Národního parku Šumava je právním nástupcem Správy Národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava zřízené Ministerstvem životního prostředí ke dni 1. 7. 1991. I pracovněprávní vztahy zůstávají zřízením „nové“ Správy nedotčeny.

Podle přechodného ustanovení se správní řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů, tj. zejména podle příslušných částí zákona č. 114/1992 Sb.

K části druhé

K § 9 – novela zákona č. 114/1992 Sb.

Upravuje se ustanovení zřizující poradní orgán správy národního parku – radu národního parku. Rada je nadále určena k projednání a posouzení důležitých dokumentů ochrany a řízení národního parku a jeho ochranného pásma, zejména členění území národního parku do zón ochrany přírody, plánu péče a návštěvního řádu.

Nově bude rada projednávat také návrhy všech opatření obecné povahy vydávaných správou (kromě návštěvního řádu také omezení vstupu podle § 64 zákona č. 114/1992 Sb. a omezení vstupu podle § 6 odst. 6 návrhu zákona) a zejména pak dokumenty o hospodaření správy – návrh rozpočtu na daný rok, zprávu o hospodaření a investiční plán správy – kompetence rady je tedy rozšířena o kontrolní úroveň.

Stejně jako podle dosavadní právní úpravy bude správa povinna před schválením zón národního parku, návštěvního řádu a plánu péče dohodnout návrh těchto dokumentů se zástupci obcí a nově i krajů, jmenovanými do rady.

V případě rozporů mezi orgánem ochrany přírody a zástupci obcí a krajů delegovanými do Rady národního parku ohledně zón národního parku, návštěvního řádu, plánu péče o národní park, bude tento rozpor řešen Ministerstvem životního prostředí. V příloze zákona o ochraně přírody a krajiny se nahrazuje nařízení vlády ČR č. 163/1991 Sb. označením tohoto zákona, kterým bude národní parku Šumava vyhlášen.

K § 10

V souvislosti s přijetím zákona o vyhlášení Národního parku Šumava se zrušuje stávající nařízení vlády České republiky č. 163/1991 Sb., kterým se zřizuje Národní park Šumava a stanoví podmínky jeho ochrany.

K § 11

Závěrečné ustanovení se týká účinnosti navrhovaného zákona.

K přílohám zákona

Příloha č. 1 vymezuje území národního parku, a to slovním popisem jeho hranice.

Příloha č. 2 uvádí grafické znázornění území národního parku.

Příloha č. 3 orientační grafické znázornění zón na území národního parku.

Příloha č. 4 upravuje v návaznosti na § 5 odst. 2 a 8 tabulkovou formou činnosti zakázané jednak v jednotlivých segmentech I. zóny (tabulka A), jednak v zóně II. A, II. B a ve III. zóně (tabulka B). Režim ohledně ostatních činností je pak upraven v § 6 zákona (bližší ochranné podmínky) a rovněž v § 16 zákona č. 114/1992 Sb.

Příloha č. 5 zobrazuje orientační harmonogram přechodu části II. A do I. zóny.

Příloha č. 6 představuje orientační grafické znázornění účelových komunikací, lesních dopravních cest a turistických tras nacházejících se na území národního parku.

V Praze dne 24. dubna 2013

předseda vlády

RNDr. Petr Nečas, v.r.

ministr životního prostředí

Mgr. Tomáš Chalupa, v.r.

**Platné znění zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, s vyznačením
navrhovaných změn a doplnění**

§ 17

Členění území národních parků

(1) Metody a způsoby ochrany národních parků jsou odstupňovány na základě členění území národních parků zpravidla do tří zón ochrany přírody vymezených s ohledem na přírodní hodnoty. Nej přísnější režim ochrany se stanoví pro první zónu. Bližší charakteristiku a režim zón upravuje obecně závazný právní předpis, kterým se národní park vyhláší.

(2) Vymezení a změny jednotlivých zón ochrany přírody stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou po projednání s dotčenými ~~obcemi~~ **kraji a obcemi, pokud nejsou vymezeny v zákoně o národním parku nebo v nařízení vlády**. Hranice první zóny vyznačí správa národního parku v terénu vhodným způsobem.

~~§ 20~~

Rada národního parku

~~———— (1) K projednání a posouzení všech důležitých dokumentů ochrany a řízení národního parku a jeho ochranného pásma, zejména členění území národního parku do zón ochrany přírody, plánu péče, návštěvního řádu, způsobu péče o les a územních plánů, zřizuje orgán ochrany přírody národního parku radu národního parku (dále jen "rada") jako iniciativní a konzultační orgán pro záležitosti příslušného národního parku.~~

~~———— (2) Členy rady jsou delegovaní zástupci obcí a krajů a v horských oblastech zástupci Horské služby, na jejichž území se národní park a jeho ochranné pásmo rozkládá. Další členy rady jmenuje orgán ochrany přírody národního parku z nejvýznamnějších právnických a fyzických osob s podnikatelskou činností na území národního parku, zejména z oblasti lesnictví, zemědělství, obchodu a cestovního ruchu, odborníků z vědeckých a odborných pracovišť, popřípadě z jiných orgánů státní správy.~~

~~———— (3) Před schválením zón národního parku (§ 17), návštěvního řádu (§ 19) a plánu péče o národní park je orgán ochrany přírody povinen dohodnout návrh těchto dokumentů se zástupci obcí, delegovanými do rady podle odstavce 2.~~

~~———— (4) Nedojde-li k dohodě podle odstavce 3, předloží rada rozpor se svým stanoviskem Ministerstvu životního prostředí, které věc rozhodne po projednání s dotčenými obcemi.~~

§ 20

Rada národního parku

(1) Rada národního parku (dále jen „rada“) je iniciativní a konzultační orgán správy národního parku, který projednává a posuzuje všechny důležité dokumenty ochrany a řízení národního parku a jeho ochranného pásma. Rada projednává návrh

- a) opatření obecné povahy vydávaných správou národního parku,
- b) členění území národního parku do zón ochrany přírody,
- c) plánu péče,

- d) způsobu péče o les,
- e) vymezení a vyznačení cestní sítě na území národního parku,
- f) rozpočtu správy národního parku na běžný rok,
- g) zprávy o hospodaření,
- h) investičního plánu správy národního parku na běžný rok a informace o jeho průběžném plnění a
- i) ostatních záležitostí, o jejichž projednání požádá ředitel správy národního parku nebo ministr životního prostředí.

(2) Členy rady jsou zástupci obcí a krajů a v horských oblastech zástupci Horské služby, na jejichž území se národní park a jeho ochranné pásmo rozkládá, zástupci nejvýznamnějších právnických a fyzických osob s podnikatelskou činností na území národního parku, zejména z oblasti lesnictví, zemědělství, obchodu a cestovního ruchu, odborníci z univerzit a z dalších vědeckých a odborných pracovišť a zástupci Ministerstva životního prostředí, popřípadě jiných orgánů státní správy. Členy rady jmenuje a odvolává ředitel správy národního parku. Členství v radě je čestné.

(3) Rada ze svého středu volí předsedu, který jedná jménem rady. Jednání rady se koná nejméně dvakrát za rok.

(4) Před schválením zón národního parku, návštěvního řádu a plánu péče o národní park je správa národního parku povinna dohodnout návrh těchto dokumentů se zástupci obcí a krajů, jmenovanými do rady podle odstavce 2.

(5) Nedojde-li k dohodě podle odstavce 4, předloží rada rozpor se svým stanoviskem k rozhodnutí Ministerstvu životního prostředí.

Úplné znění dotčené části přílohy k zákonu č. 114/1992 Sb.

Správy, jejich sídla a jejich správní obvody, tvořené národními parky, chráněnými krajinnými oblastmi a jejich ochrannými pásmy, podle ustanovení § 78 odst. 1 zákona:

Národní parky:

Název správy	Sídlo správy	Správní obvod	Zřizovací právní předpis národního parku
Správa Národního parku Šumava	Vimperk	Národní park Šumava	nařízení vlády ČR č. 163/1991 Sb. zákon č. .../2013 Sb.
Správa Národního parku Podyjí	Znojmo	Národní park Podyjí a jeho ochranné pásmo	nařízení vlády ČR č. 164/1991 Sb.
Správa Krkonošského národního parku	Vrchlabí	Krkonošský národní park a jeho ochranné pásmo	nařízení vlády ČR č. 165/1991 Sb.
Správa Národního parku České Švýcarsko	Krásná Lípa	Národní park České Švýcarsko	zákon č. 161/1999 Sb.